

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

1.1. Den overordnede baggrund for forslaget

Kunstnerne har blandt andet gennem kunstnernes paraplyorganisation Eqqumiitsuliornikkut Pinngorartitsisut Ingerlatsisullu (EPI) ytret ønske om en særskilt lovgivning på kunstområdet. EPI har ønsket at få rammerne for kunstnerisk virksomhed fastlagt, at få etableret en kunstfond, at EPI skal varetage behandlingen af ansøgninger om tilskud til kunst, og at der skal indføres armlængdeprincip ved behandling og beslutninger vedr. midler til kunsten.

Kunstområdet er hidtil primært reguleret gennem Landstingsforordning nr. 10 af 21. maj 2002 om kultur- og fritidsvirksomhed, hvor kunsten er omfattet af reglerne vedr. kultur- og folkeoplysningsvirksomhed. Herudover er dele af kunstområdet særskilt reguleret. Der henvises for uddybning herom til beskrivelsen af gældende ret (pkt. 2a).

Naalakkersuisut har som mål at styrke kunstområdet, herunder forholdene for kunstnerne og befolkningens muligheder for at nyde godt af et alsidigt udbud af kunstnerisk virksomhed. Naalakkersuisut finder, at en særskilt lovgivning om kunstnerisk virksomhed vil være en vigtig forudsætning for at fremme dette mål.

Lovforslaget tilsigter overordnet at give kunstområdet en klarere status og større betydning som et offentligt ansvarsområde, herunder at tydeliggøre de offentlige myndigheders ansvar på området.

Naalakkersuisut finder, at kunsten har en stor betydning for samfundsudviklingen, og at det er de offentlige myndigheders ansvar at sikre, at der er gode rammer for kunstnerisk virksomhed og befolkningens muligheder for at nyde godt af den kunstneriske virksomhed.

Kunsten bidrager til den enkeltes udvikling og forståelse af det samfund, man som borger er en del af og giver dermed gode forudsætninger for aktiv deltagelse i et demokratisk samfund.

Kunsten kan være med til at skabe debat, herunder om de værdier der er i samfundet og om eventuelle tabubelagte emner.

Kunsten kan gennem medvirken til identitetsdannelse også være med til at skabe fællesskabsfølelse.

Kunst giver oplevelser og indtryk, der kan være meget stærke og give stor mening for den enkelte og for dennes udvikling.

Interessen for kunst kommer imidlertid ikke altid af sig selv. Det er derfor nødvendigt, at det offentlige med en aktiv indsats også får introduceret borgerne for en bred vifte af forskellige kunstformer, således at interessen og nysgerrigheden bliver stimuleret.

1.2. Hovedlinjerne i lovforberedelsen

Naalakkersuisut har fundet behov for en revision af landstingsforordningen om kultur- og fritidsvirksomhed. Det er i denne forbindelse fundet hensigtsmæssigt at få udarbejdet tre rammelove. En rammelov for kunstområdet, en separat kulturlov, her indbefattet fritidsvirksomhed indenfor kulturområdet samt en separat idrætslov, her indbefattet fritidsvirksomhed indenfor idrætsområdet. Dette er med henblik på at give hele kunst- og kultursektoren en bedre og klarere status som offentligt ansvarsområde. Lovgivningsarbejdet pågår i to tempi.

De nye rammelove skal fremhæve og tydeliggøre ansvarsfordelingen mellem kunst- og kulturaktørerne, kommunerne samt Naalakkersuisut. Den nye lovgivning skal sikre mulighed for et bredt spekter af kunst- og kulturvirksomhed, som fremmer borgernes deltagelse i kulturaktiviteter.

Budgetteringsniveau og organisatoriske løsninger vil altid være genstand for politiske vurderinger og prioriteringer. Derfor vil overordnede rammelove i forhold til det offentliges ansvar sammenholdt med bekendtgørelser, der løbende kan tilpasses politiske vurderinger og prioriteringer, være en effektiv og fleksibel måde at regulere områderne på.

Lovforslaget er udarbejdet med afsæt i de udtrykte ønsker og behov, som disse er formuleret af først og fremmest kunstnerne selv gennem EPI. Lovforslaget har desuden til formål lovgivningsmæssigt at sikre efterlevelsen af forpligtelser i de internationale konventioner og traktater, som Grønland har tilsluttet sig. Der henvises om disse til redegørelsen herfor i beskrivelsen af gældende ret (pkt. 2a).

1.3 Forslagets indhold i helt generelle træk

Lovforslaget har fokus på to hovedområder. For det første fremme af kunstnerisk virksomhed og for det andet befolkningens adgang til kunstnerisk virksomhed. Med adgang menes befolkningens mulighed for at få adgang til og kunne benytte sig af et bredt udbud af kunstnerisk virksomhed.

Lovens anvendelsesområde er afgrænset i forslagets kapitel 1. Dette sker ved angivelse i forslagets § 1 af de kunstområder, som er omfattet af begrebet ”kunstnerisk virksomhed” i inatsisartutlovens forstand. De enkelte kunstområder er nærmere defineret i § 1, stk. 3-8.

Lovforslaget indeholder herudover i kapitel 2 en beskrivelse af de offentlige myndigheders ansvar og opgaver. Det fremgår heraf, hvilket overordnet ansvar og hvilke overordnede opgaver Naalakkersuisut henholdsvis kommunalbestyrelserne i de enkelte kommuner har.

I forslagens kapitel 3 fastsættes der regler om støtteberettigende virksomhed og støtteformer. Dette er delt op på fysiske rammer henholdsvis kunstnerisk virksomhed og formidling heraf.

I forslagens kapitel 4 fastsættes der regler om principper for støtte til kunstnerisk virksomhed. Dette omhandler både principper for, hvad Naalakkersuisut henholdsvis kommunalbestyrelsernes tilskud fortrinsvis ydes til og mere generelle principper for, hvad der skal lægges vægt på ved tilskudstildeling.

Forslagets kapitel 5 indeholder regler om finansiering og administration, herunder om Naalakkersuisuts mulighed for helt eller delvist at udlægge tilskudsadministration.

Forslagets kapitel 6 indeholder overordnede regler om regnskab og revision, herunder om bortfald og tilbagebetaling af bevilgede tilskud.

Der er herudover i kapitlerne 7-9 fastsat regler om klageadgang, forsøgsordninger og tilsyn og endelig i kapitel 10 fastsat en ikrafttrædelsesbestemmelse.

2. Hovedpunkter i lovforslaget

a) Gældende ret

Kunstområdet er navnlig reguleret ved Landstingsforordning nr. 10 af 21. maj 2002 om kultur- og fritidsvirksomhed, hvor kunstområdet er omfattet af reglerne om kultur- og folkeoplysningsvirksomhed.

Litteratur, udstillinger, scenekunst, sang- og musikvirksomhed og film- og videovirksomhed er i forordningens § 29 således nævnt som eksempler på kultur- og folkeoplysningsvirksomhed.

I forordningens §§ 2 og 3 er der fastsat regler om styrelsen herunder ansvarsfordeling. Det er således fastsat i § 2, stk. 1, at kommunalbestyrelserne har det overordnede ansvar for kultur- og fritidsvirksomheden i kommunen og fastsætter mål og rammer herfor med henblik på at sikre borgerne eller grupper af borgere et dækkende kultur- og fritidstilbud. I stk. 2 er det fastsat, at kommunalbestyrelserne hvert år udarbejder en plan for kultur- og fritidsvirksomheden i byen eller bygden. I stk. 3 er det fastsat, at kommunalbestyrelserne ansætter det nødvendige personale til at varetage den daglige kultur- og fritidsvirksomhed i kommunen.

I § 3, stk. 1, er det fastsat, at i områder uden for den kommunale inddeling varetager landsstyret (nu Naalakkersuisut, red.) de opgaver, der efter forordningen er henlagt til kommunalbestyrelserne. I stk. 2 er det fastsat, at landsstyret efter aftale med kommunalbestyrelserne i en

eller flere kommuner kan lade disse overtage løsningen af de opgaver, som efter stk. 1 påhviler landsstyret.

Styrelsesreglerne suppleres af bestemmelser om tilsyn og finansiering. Det er således fastsat i § 37, at alle udgifter til kultur- og fritidsvirksomhed påhviler kommunerne, for så vidt der ikke er udtrykkelig lovhjemmel for, at udgifterne helt eller delvis påhviler hjemmestyret (nu Selvstyret, red.) eller andre, og at Hjemmestyret og kommunerne vil kunne indgå aftaler om varetagelse af forordningspålagte opgaver mod betaling. I stk. 2 er det fastsat, at i områder uden for den kommunale inddeling afholdes udgifterne af landsstyret.

I § 40 er det fastsat, at kommunalbestyrelsernes afgørelser i henhold til denne forordning ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed og, at afgørelser, der er truffet af kommunalbestyrelserne vedr. opgaver, der efter aftale med landsstyret er overdraget til kommunalbestyrelserne, inden 4 uger fra afgørelsens meddelelse kan indbringes for landsstyret.

I § 36 er det fastsat, at landsstyret kan afkræve kommunalbestyrelserne oplysninger, der må anses nødvendige for at varetage deres opgaver efter forordningen.

I § 39 er det fastsat, at landsstyret i særlige tilfælde som en midlertidig ordning kan fravige forordningens bestemmelser i det omfang, det må anses for påkrævet for at fremme forsøgsvirksomhed inden for forordningens område, og i henhold til stk. 2 kan landsstyret yde tilskud til forsøgsvirksomhed.

I forordningens kapitel 8 er der fastsat regler om, hvad landsstyret og kommunalbestyrelserne kan yde tilskud til inden for området kultur- og folkeoplysningsvirksomhed. Af forordningens § 30 fremgår det, at landsstyret og kommunalbestyrelserne kan yde tilskud til bl.a. litteratur, udstillinger, scenekunst, sang- og musikvirksomhed, film- og videovirksomhed og til enkelte kunstnere.

I forordningens kapitel 9 er der fastsat regler om lokaler og udendørsanlæg. I forordningens § 32, stk. 2, er det fastsat, at kommunalbestyrelserne efter regler fastsat af landsstyret skal stille de fornødne lokaler og andre faciliteter, herunder faglokaler, udendørsanlæg og andre offentlige lokaler, til rådighed for børne- og ungdomsorganisationer, jf. kapitel 5, og kultur- og folkeoplysningsvirksomhed, jf. kapitel 8.

I forordningens § 33, stk. 3, er det fastsat, at kommunalbestyrelserne kan yde tilskud til driftsudgifter for lokaler, der anvendes til kultur- og folkeoplysningsvirksomhed, herunder møde- og forsamlingshuse.

I forordningens § 34, stk. 3, er det fastsat, at Landsstyret kan yde tilskud til opførelse, renovering og indretning af lokaler, der anvendes til kultur- og folkeoplysningsvirksomhed, herunder møde- og forsamlingshuse.

Endelig er det om tilskud i forordningens § 35 fastsat, at såfremt kommunalbestyrelserne eller andre yder tilskud til etablering og renovering af lokaler eller idrætsanlæg, kan landsstyret refundere en del af det ydede tilskud.

I § 38 er der givet landsstyret hjemmel til at fastsætte regler om betingelser for tilskud og om administration efter denne forordning. Hjemlen er ikke udnyttet.

Som det eneste kunstområde er scenekunsten reguleret særskilt. Scenekunst er således reguleret ved Inatsisartutlov nr. 23 af 18. november 2010 om teater (teaterloven) med dertil hørende bekendtgørelser; Selvstyrets bekendtgørelse nr. 21 af 16. december 2010 om honorering af og udgiftsgodtgørelse til bestyrelsen for Grønlands Nationalteater, Selvstyrets bekendtgørelse nr. 22 af 16. december 2010 om uddannelsesrådet for skuespilleruddannelsen ved Grønlands Nationalteater samt Selvstyrets bekendtgørelse nr. 11 af 14. november 2011 om skuespilleruddannelsen.

Med teaterloven blev Grønlands Nationalteater etableret som en selvstændig offentlig institution, der ledes af en bestyrelse. Formålet med teaterloven er i henhold til lovens § 1 at sikre lovgivningsmæssige rammer for professionel scenekunst, fremme teaterkulturen samt fremme og udvikle scenekunsten for både professionelle og amatører i hele landet.

I loven er der fastsat regler om Grønlands Nationalteater, herunder om dets ledelse og ledelsens ansvar og kompetence. Der er desuden fastsat regler om Grønlands Nationalteaters virksomhed, herunder også om varetagelsen af en skuespilleruddannelse. Loven indeholder desuden regler om tilskud til anden teatervirksomhed, hvor det er fastsat, at tilskud ydes efter de til enhver tid gældende regler om kultur- og fritidsvirksomhed og om fordeling af tips- og lotto-midler. Det er præciseret, at tilskud både kan ydes som driftstilskud og som produktionstilskud.

Af anden lovgivning, der også omfatter kunstnerisk virksomhed (litteratur), kan nævnes Inatsisartutlov nr. 8 af 8. juni 2014 om biblioteksvæsenet (biblioteksloven), der ifølge formålsbestemmelsen i lovens § 1 pålægger biblioteksvæsenet at fremme oplysning, uddannelse og kulturel aktivitet ved vederlagsfrit at stille bøger, tidsskrifter, lydbøger og andet egnet materiale, herunder elektroniske informationsressourcer til rådighed for voksne og børn og udøve informationsvirksomhed.

Biblioteksloven fastsætter i § 9, stk. 1, en forpligtelse for det landsdækkende bibliotek Nunatta Atuagaateqarfia til at støtte de kommunale biblioteker ved at udlåne eller fremskaffe bøger eller andet materiale, som det pågældende bibliotek ikke selv råder over, og ved at yde biblioteksteknisk bistand i nødvendigt omfang. I henhold til lovens § 10, stk. 1 skal Nunatta Atuagaateqarfia indkøbe og fordele grønlandsksproget litteratur til de kommunale biblioteker.

Biblioteksloven indeholder i § 14 desuden en bestemmelse om biblioteksvederlag. Det fastsættes således, at Inatsisartut på finansloven fastsætter et beløb til biblioteksvederlag til personer, der helt eller delvist bidrager til frembringelsen af værker i form af grønlandsksprogede bøger og lydbøger, eksempelvis forfattere, oversættere, illustratører og fotografer. Biblioteksvederlagsordningen er nærmere reguleret ved Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 15 af 5. oktober 1999 om biblioteksvederlag. Ordningen knytter sig i det hele til ønsket om at støtte grønlandssproget litteratur og kan opfattes som en kompensation for det indtægtstab, som forfatterne m.v. må tåle ved, at borgerne kan låne deres værker i stedet for at købe dem. Ordningen skal desuden ses som et supplement til den vederlæggelse, som kunstnere, kulturproducenter og indehavere af immaterielle rettigheder får via rettighedsselskaber som f.eks. KO-DA.

Med Landstingslov nr. 6 af 21. oktober 1980 om Kunstscole i Grønland er der fastsat regler om kunstscolens virksomhed. Kunstscolen har i henhold til § 1 til formål at fremme udviklingen af billedende kunst. Kunstscolen skal i henhold til lovens § 2 skabe mulighed for, at personer med kunstneriske evner og interesser kan udvikle disse anlæg og opnå færdigheder, der forbedrer deres mulighed for at skabe billedende kunst. Kunstscolen skal i henhold til lovens § 3, stk. 1, tilbyde kurser af kortere eller længere varighed til opfyldelse af bestemmelserne i §§ 1 og 2. Efter § 3, stk. 2, kan Kunstscolen tillige tilbyde kurser af kunsthåndværkspræget karakter, og i henhold til § 3, stk. 3, kan skolen i det omfang, det er foreneligt med skolens øvrige virksomhed, tillige stille lokaler og andre faciliteter til rådighed for selvstændigt arbejdende kunstnere. Skolen ledes af en leder, der ansættes af Selvstyret.

Der er tillige fastsat regler om kunstnernes immaterielle regler. Dette gælder navnlig Lov nr. 395 af 14. juni 1995 om ophavsret som sat i kraft for Grønland ved Anordning nr. 561 af 7. juni 2006 om ikrafttræden for Grønland af lov om ophavsret med tilhørende bekendtgørelser.

Ophavsretsloven fastsætter i § 1, stk. 1, at den, som frembringer et litterært eller kunstnerisk værk, har ophavsret til værket, hvad enten dette fremtræder som en i skrift eller tale udtrykt skønlitterær eller faglitterær fremstilling, som musikværk eller sceneværk, som filmværk eller fotografisk værk, som værk af billedkunst, bygningskunst eller brugskunst, eller det er kommet til udtryk på anden måde. I henhold til lovens § 2, stk. 1, medfører ophavsretten med de i loven angivne indskrænkninger eneret til at råde over værket ved at fremstille eksemplarer af det og ved at gøre det tilgængeligt for almenheden i oprindelig eller ændret skikkelse, i oversættelse, omarbejdelse i anden litteratur- eller kunstart eller i anden teknik. I henhold til lovens § 3, stk. 1, har ophavsmanden krav på at blive navngivet i overensstemmelse med, hvad god skik kræver, såvel på eksemplarer af værket som når dette gøres tilgængeligt for almenheden. I henhold til lovens § 3, stk. 2, må værket ikke ændres eller gøres tilgængeligt for almenheden på en måde eller i en sammenhæng, der er krænkende for ophavsmandens litterære eller kunstneriske anseelse eller egenart. Det er ophavsmandens eget ansvar at gøre opmærksom på sine ophavsretlige rettigheder.

Udover ophavsretsloven gælder der en række andre love og bekendtgørelser indenfor immaterialretten. Immaterialretten omfatter den del af retssystemet, der beskytter litterære og kunstneriske værker, tekniske opfindelser, planteforædling, design, varemærker og andre dermed beslægtede immaterielle goder. Immaterialretten omfatter en række vigtige love, bl.a. Ophavsretsloven, Patentloven, Designloven, Brugsmodelloven og Varemærkeloven, der har det tilfælles, at de hjemler ophavsmanden eller opfinderen en eneret. Disse love er en del af forfatterretten og som sådan underlagt dansk lovgivningskompetence. De er derfor sat i kraft for Grønland ved anordninger.

Grønland har desuden tilsluttet sig en række internationale konventioner og traktater, der vedrører kunst og kultur. Blandt disse har følgende særlig betydning for kunstrådet:

- FN's internationale konvention af 16. december 1966 om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder. Konventionen forpligter de kontraherende stater til at sikre dets borgere grundlæggende økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder.
- UNESCO's konvention af 20. oktober 2003 om beskyttelse og fremme af de kulturelle udtryksformers mangfoldighed. Konventionen understreger landenes ret til at føre kulturpolitik. Konventionen fremhæver kulturens og kulturpolitikens betydning og bekræfter staters rettigheder, pligter og muligheder i forbindelse med fremme og beskyttelse af kulturel mangfoldighed, herunder i form af statsstøtte.
- UNESCO's konvention af 17. oktober 2003 til beskyttelse af den immaterielle kulturarv. Konventionens formål er at beskytte den immaterielle kulturarv, fremme respekten for de relevante samfunds, grupper og enkeltpersoners immaterielle kulturarv, øge bevidstheden om vigtigheden af den immaterielle kulturarv på lokalt, nationalt og internationalt plan og om sikring af gensidig påskønnelse af denne kulturarv og at tilvejebringe internationalt samarbejde og bistand.
- Verdenskonventionen om ophavsret af 6. september 1952 som revideret den 24. juli 1971. Konventionen forpligter enhver kontraherende stat til at træffe alle nødvendige forholdsregler for at sikre en fyldestgørende og effektiv beskyttelse for ophavsmænds og andre retsindehaveres rettigheder til litterære, videnskabelige og kunstneriske værker.
- WIPO-traktat af 20. december 1996 om ophavsret. Traktaten har til formål at sikre ophavsmændenes rettigheder i informationsområdet.
- WIPO-traktat af 20. december 1996 om fremførelser og fonogrammer. Traktaten har til formål at sikre fonogramproducenters og udøvende kunstners rettigheder i informationsområdet.

Derudover findes et 3-årigt Protokollat fra 3. november 2010 til samarbejdsaftale mellem Island, Færøerne og Grønland om kultur, uddannelse og forskning. Protokollatet er senere forlænget med 1 år. Formålet med samarbejdsaftalen er, at det skal gøres muligt for kunstnere og kulturarbejdere i hvert af de tre lande at søge inspiration fra de øvrige vestnordiske lande og at

viderebringe viden og erfaringer til kulturmiljøet i modtagerlandet. Der vil i 2016 blive indgået en ny samarbejdsaftale mellem Island, Færøerne og Grønland.

Endelig er der i finanslovsforslaget for 2015 afsat midler til kunst, enten som en direkte bevilning eller som en del af en bevilling målrettet til kunstnerisk virksomhed. Disse bevillinger er afsat på følgende hovedkonti:

40.90.10 Copydan aftale

40.91.03 Kursusvirksomhed

40.91.08 Kalaallisuuliornermik Ilinniarfik

40.92.11 Kunstskolen

40.94.10 Tilskud til refusion af NCB afgifter og produktion af musik

40.94.11 Nunatta Atuagaateqarfia

40.94.15 Aftalebundne tilskud til kulturområdet

40.94.18 Katuaq

40.94.21 Tilskud fra Grønlands andel af tips- og lottoomsætningen i Danske Spil A/S

40.94.22 Grønlands andel af omsætningen i Danske Spil A/S

40.94.26 Rettighedspenge til digitale programmer

40.95.01 Andre tilskud til kultur

40.95.05 Grønlands Nationalteater

b) Forslaget

Lovforslaget omhandler overordnet kunstnerisk virksomhed og de offentlige myndigheders ansvars- og opgavefordeling i forhold hertil. Det omfatter desuden en fastsættelse af hvilken virksomhed, der er støtteberettigende, og hvordan støtten kan ydes.

I forhold til de gældende regler i Landstingsforordningen om kultur- og fritidsvirksomhed er der tale om en præcisering af anvendelsesområdet. Reglerne om ansvars- og opgavefordelingen er blevet betydeligt uddybet, hvilket også gælder reglerne om støtteberettigende virksomhed.

Reglerne om støtteberettigende virksomhed og støtteformer er delt op på fysiske rammer henholdsvis kunstnerisk virksomhed og formidling heraf. Der er i forslaget eksplicit nævnt forhold, der ikke er eksplicit nævnt i gældende lovgivning. Dette gælder bl.a. indkøb af kunst, udsmykning af det offentlige rum og visningsvederlag til kunstnere, hvis værker er udlånt til udstilling hos offentlige myndigheder og institutioner.

Som noget væsentligt nyt er der fastsat regler om principper for støtte til kunstnerisk virksomhed. Dette omhandler både principper for, hvad tilskud ydet af Naalakkersuisut henholdsvis kommunalbestyrelserne fortrinsvis ydes til, men også overordnede principper for, hvad der skal være styrende for tilskudstildeling, nemlig kunstnerisk kvalitet og talent.

Som en væsentlig nyskabelse er der i forslaget kapitel om finansiering og administration givet Naalakkersuisut mulighed for helt eller delvist at overlade administrationen af Naalakkersuisuts tilskud til kunstnerisk virksomhed og formidling heraf til andre institutioner og myndigheder indenfor Grønlands Selvstyre eller til råd, udvalg og lignende, som Naalakkersuisut kan etablere til formålet. Der er givet Naalakkersuisut hjemmel til at fastsætte nærmere regler om formål, opgaver, sammensætning og virke, herunder om sekretariatsbetjening for sådanne råd, udvalg og lignende.

Forslaget indeholder desuden overordnede bestemmelser om regnskab og revision, herunder også om bortfald og tilbagebetaling af bevilgede tilskud og hjemmel til at fastsætte nærmere regler herom.

Klagebestemmelserne videreføres fra reglerne i Landstingsforordningen om kultur- og fritidsvirksomhed. Dog er det nu fastsat, at afgørelser truffet af råd, udvalg og lignende ikke kan påklages til anden administrativ myndighed, men at klage dog kan ske for så vidt angår de retlige rammer for afgørelserne.

Som i Landstingsforordningen om kultur- og fritidsvirksomhed er der indsat en hjemmel til, at Naalakkersuisut kan lave forsøgsordninger, herunder yde tilskud til forsøgsvirksomhed.

Det er afslutningsvis præciseret, at Naalakkersuisut fører overordnet tilsyn med kommunernes forvaltning af loven og vil kunne afkræve oplysninger, der anses nødvendige for at varetage tilsynsopgaven.

Forslaget foreslås at træde i kraft den 1. januar 2016.

2.1 Anvendelsesområdet

Lovens anvendelsesområde er beskrevet ved en beskrivelse af, hvad der i lovens forstand forstås som kunstnerisk virksomhed. Dette omfatter aktiviteter indenfor de enkelte kunstområder. Kunstområderne er i § 1, stk. 1 oplistet i ikke prioriteret orden. Oplistingen er ikke udtømmende, hvilket tydeliggøres ved, at det i stk. 2 er fastsat, at kunstnerisk virksomhed også omfatter aktiviteter inden for andre kunstområder, der kan sidestilles med de i stk. 1 nævnte.

I stk. 3-8 er der foretaget en nærmere beskrivelse af, hvad der anses omfattet af de enkelte kunstområder.

2.2 Ansvars- og opgavefordeling

Der er i forslaget fastsat en klar ansvars- og opgavefordeling mellem Naalakkersuisut og kommunalbestyrelserne.

Kapitlet om ansvars- og opgavefordeling er bygget op på den måde, at der først fastsættes regler om Naalakkersuisuts ansvar, dernæst om hvordan Naalakkersuisuts forpligtelser, der

følger af ansvaret, skal efterleves. Tilsvarende er efterfølgende fastsat for kommunalbestyrelserne.

Naalakkersuisut skal fremme kunstnerisk virksomhed i Grønland og grønlandsk kunst i udlandet og skal så vidt muligt sikre borgernes adgang til et bredt og alsidigt udbud af grønlandsk kunst og kunstnerisk virksomhed fra udlandet.

Kommunalbestyrelserne skal fremme kunstnerisk virksomhed i kommunerne og skal så vidt muligt sikre borgere i kommunerne adgang til et bredt og alsidigt udbud af grønlandsk kunst og kunstnerisk virksomhed fra udlandet.

Naalakkersuisuts ansvar gælder således for hele Grønland, mens kommunalbestyrelsernes ansvar kun gælder for kommunerne. Naalakkersuisuts ansvar gælder også fremme af grønlandsk kunst i udlandet. Det har i den forbindelse været nødvendigt nærmere at definere, hvad der forstås ved grønlandsk kunst henholdsvis grønlandske kunstnere.

Med hensyn til bestemmelserne om, hvordan forpligtelserne skal efterleves, er Naalakkersuisut forpligtet til at yde økonomisk støtte til kunstnerisk virksomhed og formidling heraf, mens kommunalbestyrelserne ikke har en sådan forpligtelse. Kommunalbestyrelserne hjemles dog en mulighed for at kunne yde økonomisk støtte og på anden vis stimulere til udøvelse og formidling af kunstnerisk virksomhed.

Kommunalbestyrelserne er forpligtet til at medvirke til tilvejebringelse af egnede lokaler og andre fysiske rammer og til at stille egnede lokaler og andre fysiske rammer til rådighed. Naalakkersuisut er ikke forpligtet, men kan medvirke hertil. Naalakkersuisut vil desuden kunne yde faglig konsulenttjeneste og tilbyde relevante uddannelses-, videreuddannelses- og efteruddannelsestilbud.

2.3 Støtteberettigende virksomhed og støtteformer

Med hensyn til de fysiske rammer vil både Naalakkersuisut og kommunalbestyrelserne have mulighed for at yde tilskud til anlæg, reovering og drift af bygninger og lokaler, der anvendes til kunstnerisk virksomhed eller formidling af kunstnerisk virksomhed, herunder udstillingslokaler, biografer, teatre, øvelokaler og møde- og forsamlingshuse.

Som noget nyt er der i forslaget indføjet en bestemmelse om, at Naalakkersuisut og kommunalbestyrelserne kan indkøbe kunst med henblik på etablering af repræsentative samlinger og til udsmykning af det offentlige rum.

Derudover har Naalakkersuisut og kommunalbestyrelsen også mulighed for at bestille grønlandsk kunst til udsmykning af det offentlige rum eller at iværksætte andre initiativer end egentlige bestillingsværker, med henblik på udsmykning af det offentlige rum.

Naalakkersuisut vil med forslaget få bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om etablering af repræsentative samlinger af grønlandsk kunst, udsmykning samt om bestillingsværker, herunder om hvilke andre afledte forpligtelser etablering af repræsentative samlinger og indkøb af kunst kan have, såsom vedligeholdelsesforpligtelse, ejerskabsforhold m.v.

Derudover har Naalakkersuisut mulighed for at fastsætte regler om visningsvederlag til kunstnere, hvis værker er udlånt til udstillinger hos offentlige myndigheder og institutioner.

2.4 Principper for støtte til kunstnerisk virksomhed

Tilskud, der ydes af Naalakkersuisut, vil fortrinsvis blive ydet til landsdækkende kunstnerisk virksomhed og professionel kunstnerisk virksomhed. Tilskud fra kommunalbestyrelserne vil fortrinsvis vil blive ydet til lokal kunstnerisk virksomhed. Denne opdeling er videreført fra den gældende forordning.

Det er dog som noget nyt præciseret, at tilskud til kunstnerisk virksomhed vil blive ydet på baggrund af en vurdering af kunstnerisk kvalitet og talent. Dette princip er indsat for at tydeliggøre, at støtten skal ydes på baggrund af en kunstfaglig vurdering. Den kunstfaglige vurdering forudsætter, at der såvel i sagsbehandlingen af ansøgningerne som ved afgørelsen af støttetildelingen er en tilstrækkelig kunstfaglig kompetence.

Udover de ovenfor nævnte principper vil Naalakkersuisut ved tildeling af tilskud til kunstnerisk virksomhed så vidt muligt også skulle tilgodese alle de kunstneriske genrer og udtryksformer indenfor de i § 1 nævnte kunstområder, kunstnerisk virksomhed der går på tværs af flere kunstområder, kunstnerisk virksomhed der involverer eller er målrettet børn og unge og sikre en geografisk spredning af kunstnerisk virksomhed jf. forslaget § 13, stk. 2.

Baggrunden for disse supplerende principper skal ses i sammenhæng med Naalakkersuisuts forpligtelse til at fremme kunstnerisk virksomhed og til at sikre befolkningens adgang til kunstnerisk virksomhed i hele landet. Kommunalbestyrelserne har ikke den samme forpligtelse, idet kommunalbestyrelsens forpligtelse alene går på at fremme kunstnerisk virksomhed i kommunen og på at sikre borgere i kommunen adgang til et bredt og alsidigt udbud af kunstnerisk virksomhed.

2.5 Finansiering og administration

Det er i forslaget § 14 fastsat, at Naalakkersuisuts tilskud til kunstnerisk virksomhed og formidling heraf sker indenfor en på finansloven hertil fastsat bevilling. Dette tydeliggør, at de forpligtelser, der er fastsat i loven, skal realiseres indenfor de til enhver tid fastsatte finanslovsbevillinger.

Forslaget giver ligeledes Naalakkersuisut mulighed for at etablere råd, udvalg og lignende til hel eller delvis varetagelse af opgaverne vedrørende administrationen af tilskud til kunstnerisk virksomhed og formidling heraf eller helt eller delvist overlade disse opgaver til andre myn-

digheder og institutioner under Grønlands Selvstyre. Naalakkersuisut får med forslaget be- myndigelse til at fastsætte nærmere regler om blandt andet formål, opgaver, sammensætning, virke og for sekretariatsbetjening for råd, udvalg og lignende. Naalakkersuisut vil i tæt dialog med kunstlivets organisationer kunne etablere en administrationsordning, hvorved administra- tionen af tilskud til kunstnerisk virksomhed og formidling heraf placeres et andet sted end i departementet for kultur. Det er ikke fundet hensigtsmæssigt på forhånd at udlægge admini- strationen, da den her foreslåede model findes mere fleksibel i forhold til eventuelle fremtidi- ge skiftende behov.

Der er ligeledes i forslagens § 17 indføjet en bestemmelse om, at bestemmelserne i landstings- lov om sagsbehandling i den offentlige forvaltning og landstingslov om offentlighed i forvalt- ningen gælder for de i § 16 nævnte råd, udvalg og lignende i det omfang disse i henhold til inatsisartutloven og regler udstedt i medfør af loven tillægges beføjelser til at træffe afgørel- ser. Dette er med henblik på at sikre, at ansøgernes retsstilling ikke forringes ved en udlæg- ning af administrationen.

2.6 Regnskab og revision

Det er i forslagens § 18, stk. 1 fastsat, at modtagere af tilskud til kunstnerisk virksomhed eller formidling heraf skal bekræfte og efter anmodning herom dokumentere, at tilskuddet er an- vendt til det bevilgede formål. Der er således ikke i udgangspunktet hverken krav om regn- skabsudarbejdelse eller revision, men Naalakkersuisut vil kunne fastsætte regler herom i med- før af forslagens § 18, stk. 2.

Der er i forslagens § 19 desuden fastsat regler om bortfald af tilsagn om tilskud og tilbagebeta- ling af bevilgede tilskud og givet Naalakkersuisut hjemmel til at fastsætte nærmere regler herom.

2.7 Klage

I forslagens § 20, stk. 1, er det fastsat, at Naalakkersuisuts og kommunalbestyrelsernes afgø- relser ikke kan påklages til anden administrativ myndighed. Dette er en videreførelse af de hidtil gældende regler i landstingsforordningen om kultur- og fritidsvirksomhed.

Som noget nyt er det i forslagens § 20, stk. 2, 1. pkt. fastsat, at afgørelser, der måtte blive truf- fet af de i forslagens § 16 nævnte råd, udvalg, og lignende ikke vil kunne påklages til anden administrativ myndighed. Dette er begrundet i, at afgørelserne i så fald træffes af de nævnte udvalg, råd og lignende på baggrund af deres særlige faglige kompetence og på baggrund af en samlet vurdering og prioritering af de indkomne ansøgninger.

For så vidt angår de retlige rammer for afgørelserne, vil klage herom i henhold til forslagens § 20, stk. 2, sidste pkt. kunne indbringes for Naalakkersuisut senest 4 uger efter afgørelsens dato. De retlige rammer omfatter bl.a. regelgrundlaget for støttetildelingen og proceduremæs- sige forskrifter for behandlingen af ansøgningerne.

2.8 Forsøgsordninger

Som i Landstingsforordningen om kultur- og fritidsvirksomhed er der i forslaget § 21 indsat en hjemmel til, at Naalakkersuisut kan lave forsøgsordninger, herunder yde tilskud til forsøgsvirksomhed.

2.9 Tilsyn

Det er fastsat i forslaget § 22, at Naalakkersuisut fører overordnet tilsyn med kommunernes forvaltning af loven og vil kunne afkræve en kommunalbestyrelse oplysninger, der anses nødvendige for at varetage sine opgaver efter loven.

2.10 Ikrafttræden

Forslaget foreslås at træde i kraft den 1. januar 2016.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget forventes ikke at medføre administrative og økonomiske konsekvenser for det offentlige. De forpligtelser, der er foreslået i forslaget, vil primært være videreført fra landstingsforordningen om kultur- og fritidsvirksomhed og vil i øvrigt være udtryk for en kodificering af hidtidige praksis.

Der er i øvrigt tale om bestemmelser, der angiver muligheder, men som ikke forpligter myndighederne. Dette gælder således bestemmelserne om indkøb af grønlandsk kunst, bestillingsværker og visningsvederlag.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget forventes ikke at medføre administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Forslaget vil kunne have afledte økonomiske konsekvenser i form af merindtægter ved salg af kunstværker.

Fremme af kunstnerisk virksomhed kan også bruges til markedsføring af Grønland og dermed generere større indtægter for erhvervslivet bl.a. indenfor turismesektoren og ved salg af grønlandske kunstgenstande.

5. Konsekvenser for miljø, natur og folkesundhed

Forslaget forventes ikke at medføre miljø- eller naturmæssige konsekvenser. Forslaget forventes at have positiv effekt på folkesundhed, når borgerne benytter sig af de tilbud, der bliver udbudt i forbindelse med kunstnerisk virksomhed. Uanset om der er tale om negative eller positive aspekter af de kunstneriske afbildninger af vores dagligdag, kan kunsten være med til at skabe debat om de værdier, der er i samfundet, og dermed have positiv effekt på folkesundheden, idet kunsten dermed kan være med til at skabe debat om eventuelle tabubelagte emner.

Kunsten kan således være med til at skabe debat om samfundsforholdene, herunder medvirke til identitetsdannelse og det enkeltes individs selvværd og selvforståelse.

6. Konsekvenser for borgerne

Borgerne vil opleve klarere rammer for kunstnerisk virksomhed, hvad enten aktiviteterne er rettet mod borgerne eller inddrager borgerne. Naalakkersuisuts forpligtelse til at sikre, at befolkningen i hele Grønland, samt kommunalbestyrelsernes forpligtelse til at sikre, at befolkningen i hele kommunen får alsidige tilbud vedrørende kunstnerisk virksomhed, er i det hele videreført fra gældende forordning.

Kunstnerne vil opleve, at der vil være klare rammer for kunsten, herunder de forpligtelser henholdsvis Naalakkersuisut og kommunalbestyrelserne er pålagt. Det kommer ligeledes til at fremstå klart, hvilke principper der bruges ved tildeling af tilskud.

Derudover er der indsat bestemmelser om Naalakkersuisuts og kommunalbestyrelsernes mulighed for at indkøbe grønlandsk kunst med henblik på etablering af repræsentative samlinger og til udsmykning af det offentlige rum, samt at bestille grønlandsk kunst til udsmykning af det offentlige rum, og endelig at kunne yde visningsvederlag, når Naalakkersuisut har udnyttet bemyndigelsesbestemmelsen herom.

7. Andre væsentlige konsekvenser

Forslaget forventes ikke at medføre andre væsentlige konsekvenser.

8. Høring af myndigheder og organisationer

Lovforslaget har været i høring i perioden 20. maj 2015 til og med 24. juni 2015.

Forslaget har været til høring hos følgende høringsparter:

Formandens Departement	Finansdepartementet og Råstofdepartementet
Departementet for Bolig, Byggeri og Infrastruktur	Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug
Departementet for Erhverv, Arbejdsmarked og Handel	Departementet for Familie, Ligestilling og Sociale Anliggender
Departementet for Sundhed	Departementet for Natur, Miljø og Justitsområdet
KANUKOKA	Qaasuitsup Kommunua
Qeqqata Kommunua	Kommuneqarfik Sermersooq
Kommune Kujalleq	EPI
Grønlands Erhverv	Nusuka
SIK	KANUNUPE
IMAK	Pædagogernes Forening (NPK)

Atorfillit Kattuffiat	ASG
Katuaq	Taseralik
Sermermiut	NAPA
Sammenslutningen for kor foreningerne	Midtgrønlands sangkor
Film.gl	Kimik
Kalaallit Atuakkiortut	Grønlands Musikerforbund
Grønlands Nationalteater	Ilisimatusarfik
Visit Greenland	Meeqqat Inuusuttullu Oqaloqatiginnittarfiat (MIO)
Nanu Børn	Bedre Børneliv
Kunstscolen	

Der er indkommet 19 høringsvar, hvoraf følgende ingen bemærkninger havde: ASG, Departementet for Erhverv, Arbejdsmarked og Handel, Grønlands Erhverv, Departementet for Familie, Ligestilling og Sociale Anliggender, Departementet for Natur, Miljø og Justitsvæsen, SILA-scenekunstforeningen, Kommune Kujalleq, Institut for Menneskerettigheder og Departementet for Bolig, Byggeri og Infrastruktur.

Følgende høringsparter havde bemærkninger til forslaget: Nunatta Isiginnaartitsisarfia, EPI, Finansdepartementet, Forfatterforeningen – Kalaallit Atuakkiortut, IMAK, KANUKOKA, NUKAKA, Kommuneqarfik Sermersooq, Taseralik og KIMIK.

Nunatta Isiginnaartitsisarfia

I Nunatta Isiginnaartitsisarfias høringsvar foreslås det, at ”kan” erstattes med ”skal” i §§ 6-11, §§ 15-16 samt § 22, stk. 2.

Nunatta Isiginnaartitsisarfia foreslår desuden en refusionsordning, hvor spillestederne kan få refunderet deres udgifter til køb af en forestilling med 50 %. Baggrunden for forslaget er, at Nunatta Isiginnaartitsisarfia oplever, at produktionens kvalitet, aktualitet og skuespillernes talent af kommunen bliver vurderet på forhånd. Erfaringsmæssigt kan det medføre at kommunerne er tilbageholdne med at købe forestillinger.

Departementet for Kultur kan hertil oplyse, at der ikke med lovforslaget er afsat yderligere midler til kunstnerisk virksomhed. Det skal bero på en konkret vurdering, hvorvidt Naalakkersuisut eller kommunalbestyrelserne kan yde tilskud efter de nævnte bestemmelser.

EPI

EPI og medlemmer af EPI glæder sig over forslaget. EPI spørger desuden, om lovforslaget gælder for almen grønlandsk kunst og kulturvirksomhed, eksklusiv udenlandsk kunst.

Derudover mener EPI, at det er vigtigt, at der etableres et egentligt Kunstråd, som har kunstfonden ”under” sig.

EPI anfører desuden, at sammensætningen af en kunstfaglig vurderingsgruppe/komite anses for vigtigt, herunder hvilke kompetencer denne får, samt at der skal følge penge med til initiativet.

EPI pointerer vigtigheden af armlængdeprincippet.

EPI er uforstående overfor, at administrationen ikke på forhånd er udlagt til råd, udvalg eller lignende, og man mener desuden, at sagsbehandlingen skal forbedres og gøres mere smidig.

Det skal samtidig sikres, at Grønlands internationale forpligtelser og ophavsrettighedshaverens rettigheder ikke svækkes med forslagets § 20, stk. 2, 1. pkt.

EPI anbefaler desuden, at der allerede i 2016 tages initiativ til forsøgsordninger.

I forhold til § 1, stk. 6, anføres det, at manuskripter for skuespil og drejebøger for film skal være indbefattet af litterært område.

Til § 1, stk. 7, anføres det, at kompositioner af musik (skabende musik) skal være indbefattet i musikområdet.

Til § 2, stk. 3, er der et ønske om at definere kunstnere som ”skabende og udøvende kunstnere”, der har stemmeret i Grønland.

I forhold til § 3, stk. 1, ønskes der svar på, om bestemmelsen gælder kunstnerisk virksomhed i almindelighed eller ”kun grønlandsk” kunst.

I den forbindelse ønsker EPI svar på, hvordan det hænger sammen med Naalakkersuisuts forpligtelse til at efterleve loven i forhold til forsøgsvirksomhed.

EPI anfører, at det i forhold til lovforslagets § 3, stk. 2, er vigtigt, at der følger midler med til nye tiltag.

Der ønskes svar på, om borgerne får adgang til kunst fra arktisk område, norden og andre verdensdele.

Derudover ønskes der svar på, om der følger nye midler med til lovforslagets §§ 5, 14 og 21. EPI foreslår, at ”kan” ændres til ”skal” i bestemmelserne i §§ 6 og 7.

Det anføres desuden, at garantistillelsen i § 8, stk. 2, ikke er en tilfredsstillende fremgangsmåde og at det hindrer kunstnerens mobilitet, hvis kunstneren selv skal lægge ud.

I forhold til § 9, stk. 1, ønskes det præciseret, hvad der forstås ved ”repræsentative samlinger”.

EPI henviser til § 11 og angiver, at der skal fastsættes regler om vederlag til ophavsretshaverne og aktørerne, for så vidt angår kunstværker af alle genre, som via internettet spredes ud i Grønland og ”distribueres” via Tele Greenland.

Det ønskes præciseret, hvad der forstås ved lokal kunstnerisk virksomhed som angivet i § 12. Derudover ønskes det præciseret, hvornår der er tale om lokal henholdsvis landsdækkende kunstnerisk virksomhed.

I forhold til § 13, stk. 1, ønsker EPI svar på, hvilke kriterier kunstnerisk kvalitet og talent vurderes efter.

EPI anfører, at der i § 16 bør stå, at Naalakkersuisut skal etablere et grønlandsk kunstråd, på tilsvarende måde som Sorlak uddeler midler på vegne af Naalakkersuisut.

Der spørges desuden til, om bestemmelsen i § 20, stk. 2, er i overensstemmelse med internationale konventioner, som Grønland/Danmark har ratificeret og tilsluttet sig.

For så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt lovforslaget gælder for almen grønlandsk kunst og kulturvirksomhed, eksklusiv udenlandsk kunst, kan det besvares således, at lovforslaget regulerer kunstnerisk virksomhed i Grønland og grønlandsk kunst i udlandet. Derudover skal Naalakkersuisut så vidt muligt sikre befolkningens adgang til et bredt udbud af grønlandsk kunst og kunstnerisk virksomhed fra udlandet, jf. forslagets § 2, samt § 4, hvor kommunalbestyrelserne har en lignende forpligtelse.

For så vidt angår ønsket om etableringen af et egentligt Kunstråd er det beskrevet under pkt. 2.4 Principper for støtte til kunstnerisk virksomhed, at Naalakkersuisut jf. forslagets § 16 vil kunne etablere råd, udvalg eller lignende i tæt dialog med kunstlivets organisationer.

Når Naalakkersuisut udnytter bemyndigelsesbestemmelsen til etablering af råd, udvalg eller lignende, vil Naalakkersuisut kunne fastsætte regler om rådets / udvalgets formål, opgaver, sammensætning og virke, jf. forslagets § 16, stk. 2.

Opfordringen, om at armlængdeprincippet iagttages, er taget til efterretning.

EPI har anført, at man stiller sig uforstående overfor, at administrationen ikke på forhånd er udlagt til råd, udvalg og lignende. Som det er beskrevet under pkt. 2.4 Principper for støtte til kunstnerisk virksomhed, vil Naalakkersuisut jf. forslagets § 16 kunne etablere råd, udvalg eller lignende i tæt dialog med kunstlivets organisationer.

EPI's ønske om, at sagsbehandlingen forbedres, er taget til efterretning.

For så vidt angår EPI's ønske om at sikre, at Grønlands internationale forpligtelser ikke svækkes med forslagets § 20, stk. 2, 1. pkt. kan det hertil anføres, at når Naalakkersuisut har etableret råd, udvalg eller lignende, vil disse bestå af fagpersoner med særlig indsigt i kunstnerisk virksomhed. De afgørelser, der bliver truffet af disse vil ikke kunne påklages til anden administrativ myndighed, medmindre der er tale om de retlige rammer, som der f.eks. kan være i forhold til internationale forpligtelser.

Departementet for Kultur tager EPI's anbefaling om, at der tages initiativ til forsøgsordning i 2016 til efterretning.

I forhold til EPI's bemærkning til § 1, stk. 6, skal det hertil anføres, at definitionen af "litteratur" ikke er udtømmende, og at de områder, der er angivet i bestemmelsen, alene er eksempler på hvad der forstås ved skønlitteratur.

Definitionen af musik er ligeledes formuleret bredt i § 1, stk. 7, og organiserede lydbegivenheder dækker over al slags musik, der opfattes sanseligt, herunder skabende musik.

For så vidt angår EPI's ønske om at definere kunstnere som "skabende og udøvende kunstnere", der har stemmeret i Grønland, skal det hertil anføres, at kunstnere er skabende og udøvende kunstnere. Der er dog nogle kunstnere, der i en årrække kan holde pause med at være "skabende" eller "udøvende," men som stadig er kunstnere.

Tilknytningskriteriet er bundet op på bopælskriteriet og ikke på, om en person har stemmeret i Grønland.

I forhold til forslagets § 3, stk. 1, skal "Kunstnerisk virksomhed" forstås i overensstemmelse med anvendelsesområdet i § 1.

Bestemmelsen i § 21 (forsøgsvirksomhed) er en undtagelsesbestemmelse for loven.

For så vidt angår EPI's opfordring om, at det er vigtigt, at der følger midler med til de i § 3, stk. 2, nævnte tiltag, kan Naalakkersuisut være behjælpelig med at finde egnede lokaler, yde konsulenttjeneste mv., uden at dette behøver at koste mange penge.

"Udlandet" i forslagets § 4 dækker over alle verdensdele.

På spørgsmålet om hvorvidt der følger nye midler med til tiltagene i §§ 5, 14 og 21, skal det anføres, at de nævnte bestemmelser er videreført fra gældende forordning. Der er ikke med lovforslaget afsat yderligere midler til kunstnerisk virksomhed.

For så vidt angår ønsket om at ændre bestemmelserne i §§ 6 og 7 fra "kan" til "skal" bestemmelser er de forpligtelser, der indgår i forslaget, videreført fra gældende forordning. Der er således ikke afsat yderligere midler til forslaget, og det anses for korrekt, at det skal være "kan" bestemmelser.

Naalakkersuisut har desuden mulighed for at refundere tilskud samt bemyndigelse til at fastsætte regler, men ikke en forpligtelse hertil. Naalakkersuisut skal i disse tilfælde foretage en konkret vurdering for at se, om der er behov for at fastsætte regler herom.

Bestemmelsen i § 8, stk. 2, tilgodeser de kunstnere, der er i gang med et projekt med en længere tidshorizont, og som derfor kan have behov for at kunne fremvise tilsagn om tilskud over for andre tilskudsgivere, der f.eks. kræver, at al finansiering er sikret. Der henvises nærmere herom til bemærkningerne til § 8, stk. 2.

EPI's ønske om at få præciseret, hvad en "repræsentativ samling" er, er allerede opfyldt derved, at definitionen er angivet i bemærkningerne til bestemmelsen. Der kan være tale om en enkelt kunstners værker, specifikke kunstarter mv.

Bestemmelsen i § 11 giver Naalakkersuisut bemyndigelse til at fastsætte regler om visningsvederlag. De nævnte eksempler er allerede indeholdt i KODA og GRAMEX-aftalerne.

Ved "lokal kunstnerisk virksomhed" forstås den aktivitet, der er i det lokale miljø. En kunstner anses for at være lokal, når vedkommendes aktiviteter primært er i det lokale miljø, mens en kunstner, der er landsdækkende, vil have aktiviteter i hele landet, eller i flere forskellige byer/kommuner.

Tilskud, der ydes af Naalakkersuisut, ydes "fortrinsvis" til landsdækkende kunstnerisk virksomhed, hvilket giver Naalakkersuisut mulighed for også at yde tilskud til lokal kunstnerisk virksomhed. Tilsvarende gælder for kommunalbestyrelserne.

For så vidt angår EPI's spørgsmål om hvilke kriterier, der indgår i vurderingen af kunstnerisk kvalitet og talent, skal det hertil anføres, at bestemmelsen i § 13 skal ses samlet, således at Naalakkersuisut eller kommunalbestyrelserne kan vælge at give tilskud til nogle kunstnere fremfor andre, og specielt i det tilfælde hvor der er flere ansøgere indenfor samme kategori af kunstarter. Bestemmelsen skal ikke udelukke muligheden for, at amatører eller andre nye talenter ydes tilskud. Tværtimod bliver der med lovforslaget nu mulighed for på sagligt grundlag at prioritere nogle ansøgere frem for andre, når der er begrænsede midler at råde over.

For så vidt angår ønsket om, at Naalakkersuisut bør etablere et grønlandsk kunstråd, er det beskrevet i pkt. 2.4 Principper for støtte til kunstnerisk virksomhed, at Naalakkersuisut jf. lovforslagets § 16, vil kunne etablere råd, udvalg eller lignende i tæt dialog med kunstlivets organisationer.

I forhold til om bestemmelsen i § 20, stk. 2, er i overensstemmelse med internationale konventioner, som Grønland og Danmark har ratificeret og tilsluttet sig, medfører disse ikke, at kunstneres rettigheder forringes.

Bestemmelsen fastslår, at de afgørelser, som bliver truffet af fagpersoner, ikke kan påklages til Naalakkersuisut, der således ikke besidder den samme viden om kunst som fagpersonerne gør. Bestemmelsen præciserer dog, at afgørelser, hvor de retlige rammer er forkerte, kan påklages til Naalakkersuisut.

Finansdepartementet

Finansdepartementet er overordnet set positiv over, at der nu skabes en klarere rammelovgivning på området.

Finansdepartementet anfører, at lovforslaget giver mulighed for at etablere råd, udvalg og lignende til hel eller delvis varetagelse af opgaverne vedrørende administrationen af tilskud til kunstnerisk virksomhed.

Departementet ser frem til at blive inddraget, såfremt der opstår behov for finansiering udover rammebevillingen.

Finansdepartementets hørings svar giver som udgangspunkt ikke anledning til ændringer i lovforslaget, og når Naalakkersuisut vil udnytte bemyndigelsesbestemmelsen vedrørende etablering af råd, udvalg eller lignende, vil relevante høringsparter blive inddraget, herunder også Finansdepartementet.

KIMIK

KIMIK anfører i sit hørings svar, at de skabende og udøvende kunstnere både gennem Kulturrådet, der blev nedlagt i 2009, og i EPI i flere år har arbejdet for at få vedtaget en kunstlov. Det er derfor glædeligt, at Naalakkersuisut nu har imødekommet kunstneres ønske.

KIMIK anfører til § 2, at der er tilfredshed med, at kunsten i almindelighed fremmes både i og uden for Grønland, og at befolkningen så vidt muligt sikres et bredt og alsidigt udbud. Såvel nr. 3 og 4 i § 3 er positive nye tiltag, som bør udvides til alle kunstgenrer.

KIMIK anfører, at bestemmelserne i § 6 og § 7 vil styrke KIMIK's muligheder for renovering og drift af værkstedet.

Der er tilfredshed med bestemmelserne i § 8-10. KIMIK mener, det er uklart, hvad "prioriteringskriterier" betyder, og hvilke konsekvenser hjemlen til at fastsætte regler om prioriteringskriterier kan få. Det er godt med garanti, men den fulde virkning af garantistillelse kan først opnås, hvis der kan ydes garanti ud over finansåret. Det overordnede ansvar bør ligge hos Grønlands Nationalmuseum, indtil der er oprettet et Nationalgalleri.

KIMIK har gennemført en vandreudstilling med visningsvederlag til kunstnerne. Det er en rigtig god idé med § 11, men kræver en del administration.

KIMIK håber, at Naalakkersuisut vil benytte muligheden i § 16 for at nedsætte råd eller lignende for at skabe en større armlængde mellem ansøgerne og Naalakkersuisut, når der skal træffes afgørelse om tilskud.

KIMIK er tilfreds med, at regnskabskravet jf. § 18 lempes. Men det er uklart, hvad et evt. krav om dokumentation betyder. Naalakkersuisut opfordres til at fastsætte regler på området.

KIMIK anfører ligedeles, at det kan overvejes at tage udgangspunkt i de skabende og udøvende kunstnere, som man har gjort på finansloven i mange år, og spørger hvem der skal afgøre, om en ansøgning opfylder kunstnerisk kvalitet og talent?

KIMIK mener, at § 2 er overflødig, idet der kun ydes tilskud til kunstnere med fast bopæl i Grønland.

KIMIK finder afslutningsvist § 13, stk. 2, meget uheldig, idet det generelt kan medføre ”kassetænkning”, når der skal laves projekter. Med de mange nye muligheder, som lovforslaget åbner op for, kan man frygte, at loven ikke skaber den ønskede innovation i kunsten, med mindre der afsættes flere penge i finansloven og i kommunerne.

KIMIK's hørings svar giver som udgangspunkt ikke anledning til ændringer i lovforslaget.

Med hensyn til at Naalakkersuisut bør udvide nye tiltag til alle kunstområder kan det nævnes, at Naalakkersuisut med bestemmelsen i § 3 har mulighed for at yde faglig konsulenttjeneste og tilbyde relevante uddannelses-, videreuddannelses- og efteruddannelses tilbud, uanset hvilket kunstområde der er tale om.

Prioriteringskriterier kan være i forhold til flere ansøgninger fra samme kunstområde, hvor der ikke kan gives tilskud til alle ansøgere, for at kunne yde tilskud til så mange forskellige kunstområder som muligt. Garanti vil kunne stilles med forbehold for, at finansloven bliver vedtaget. Der er med lovforslaget ikke lagt op til, at der skal oprettes et Nationalgalleri, men derimod mulighed for, at Naalakkersuisut og kommunalbestyrelsen kan etablere repræsentative samlinger.

Med hensyn til visningsvederlag samt råd, udvalg eller lignende, kan det nævnes, at Naalakkersuisut vil få en bemyndigelse til at fastsætte regler herom, hvilket vil ske i tæt dialog med de berørte parter.

Hvor en modtager af tilskud i medfør af § 18 afkræves dokumentation for, at tilskuddet er anvendt til det formål, som midlerne er bevilget til, vil tilskudsmodtageren kunne dokumentere dette ved f.eks. at fremvise bilag i form af kvitteringer m.v.

Betegnelsen "kunstnerisk virksomhed" er at foretrække frem for "de skabende og udøvende kunstnere", da førstnævnte er mere dækkende til formålet, idet der findes kunstnere der ikke udstiller eller skaber noget i lang tidshorisont. Naalakkersuisut og kommunalbestyrelsen afgør, hvem der skal tage stilling til ansøgningerne generelt. Naalakkersuisut skal så vidt muligt sikre, at alle kunstområderne bliver tilgodeset.

IMAK

IMAK finder det meget beklageligt, at de 3 lovforslag ikke sendes til høring samtidig, da det er vanskeligt at forholde sig til det fremsendte forslag, uden det klart fremgår, hvad der vil komme til at høre under denne lov, og hvad der vil høre under de andre.

Det fremgår, at støtte skal ydes på baggrund af en vurdering af kunstnerisk kvalitet og talent, men der er intet, der sikrer, at denne kunstfaglige kompetence reelt er til stede, hverken i Selvstyret eller i kommunen. Hvis man politisk virkelig ønsker dette princip sikret, burde man nedsætte et udvalg eller lignende.

Den nye lov vil ikke ændre vilkårene for kunstnerisk virksomhed væsentligt fra de gældende regler. Der er i forhold til støtte af kunstnerisk virksomhed ikke sket en opprioritering af området.

Bestyrelsen i IMAK skal opfordre til, at man ikke fremsætter dette lovforslag, før hele pakken har været til høring samtidig med, at Naalakkersuisut genovervejer, hvordan man vil sikre den kunstfaglige ekspertise, og om der kan stilles krav om, at der i hver af kommunerne skal være en sådan.

IMAK's høringssvar giver som udgangspunkt ikke anledning til ændringer i lovforslaget.

For så vidt angår baggrunden for lovforslaget skal der henvises til de almindelige bemærkninger, hvor der i afsnit 1.2. Hovedlinjerne i lovforberedelsen er beskrevet, hvad formålet med lovforslaget er. Som det er beskrevet under afsnit 2.4 Principper for støtte til kunstnerisk virksomhed, vil Naalakkersuisut jf. forslagens § 16 kunne etablere råd, udvalg eller lignende i tæt dialog med kunstlivets organisationer.

Lovforslaget tilsigter overordnet at give kunstområdet en klarere status og større betydning som et offentligt ansvarsområde, herunder at tydeliggøre de offentlige myndigheders ansvar på området. Lovforslag om kunstnerisk virksomhed kan adskilles fra de to andre love, der vil blive udarbejdet senere, og det er således ikke nødvendigt at afvente de to andre lovforslag, der forventes at blive fremsat til Inatsisartuts forårssamling 2016.

Kommuneqarfik Sermersooq

Kommuneqarfik Sermersooq hilser en styrkelse af lovgivningen på kunst og kulturområdet velkommen. Der skal ligeledes rettes en tak mod EPI for at sætte processen i gang.

Kommuneqarfik Sermersooq foreslår en række ændringer til specifikke bestemmelser, som fremgår nedenfor, hvor forslaget er kursiveret.

Kommuneqarfik Sermersooq foreslår en tilføjelse indarbejdet i § 1, stk. 4: ”Ved kunstområdet billedkunst forstås *primært* kunstnerisk udtryk...” idet billedkunst omfatter meget andet end de i bestemmelsen angivne genrer, f.eks. fotokunst.

Til § 1, stk. 6, foreslås ”børne og ungdomslitteratur og almen kultur- og faglitteratur” ændret til ”børne og ungdomslitteratur og kultur- og kunstfaglitteratur”.

Til § 2, stk. 3, foreslås: ”Ved grønlandske kunstnere forstås kunstnere, der har fast bopæl i Grønland, *eller kunstnere indskrevet som grønlandske studerende udenfor Grønland.*”

Til § 8 foreslås, at kunsthistorisk forskning indskrives og at overskriften ændres til: ”Kunstnerisk virksomhed, *forskning* og formidling heraf” samt ”udstilling, *forskning* og formidling i øvrigt af kunstnerisk virksomhed”.

Til § 9 foreslås: ”Naalakkersuisut og kommunalbestyrelsen kan indkøbe grønlandsk kunst...” ændres til ”Naalakkersuisut og kommunalbestyrelsen bør indkøbe grønlandsk kunst...”

Til § 10 foreslås: ”Naalakkersuisut og kommunalbestyrelsen kan bestille grønlandsk kunst...” til ”Naalakkersuisut og kommunalbestyrelsen bør bestille grønlandsk kunst...”

Til § 11 foreslås, at denne § konkretiseres, så den ikke indbefatter museer i Grønland.

Til § 13 foreslås: ”...grundlag af en *faglig* vurdering af kunstnerisk kvalitet og talent”.

Til § 15 foreslås: ”...til *andre relevante* myndigheder og institutioner under Grønlands Selvstyre”.

Endelig foreslår Kommuneqarfik Sermersooq til § 16, stk. 3: ”...regler om, at *kunsthistoriske* råd, udvalg og lignende...”.

Kommuneqarfik Sermersooq's hørings svar giver som udgangspunkt ikke anledning til ændringer i lovforslaget.

Der skal generelt henvises til bemærkningerne til de enkelte bestemmelser, hvor det er beskrevet, hvorledes de enkelte bestemmelser skal forstås.

Med hensyn til grønlandske studerende, vil disse have mulighed for at kunne søge kunststøtte i det land, som de er bosat i, som alle andre borgere. Lovforslaget tager sigte på de kunstnere, der bor i landet. ”Forskning” anses allerede for at være omfattet af kunstnerisk virksomhed eller formidling heraf.

Der er ikke med lovforslaget afsat yderligere midler til indkøb eller bestilling af kunst, hvorfor det bør være op til Naalakkersuisut og kommunalbestyrelsen at vurdere, om der er midler til at indkøbe eller bestille kunst for.

Bestemmelsen i § 11 er en bemyndigelsesbestemmelse, der giver Naalakkersuisut mulighed for at fastsætte regler om visningsvederlag til kunstnere, hvis værker er udlånt til udstillinger hos offentlige myndigheder og institutioner.

Med hensyn til faglig vurdering skal der henvises til de almindelige bemærkninger i afsnit 2.4 Principper for støtte til kunstnerisk virksomhed, hvor der bl.a. står, at støtten skal ydes på baggrund af en kunstfaglig vurdering.

Hvis Naalakkersuisut vil overlade administrationen af Naalakkersuisuts tilskud til kunstnerisk virksomhed, vil dette ske til myndigheder eller organisationer, som kan varetage opgaven, og dermed besidder den relevante kunstfaglige viden.

”Råd, udvalg eller lignende” er valgt, da det pågældende organ kan have forskellige opgaver, f.eks. bevillingsfunktioner, rådgivningsfunktioner eller begge dele.

KANUKOKA

KANUKOKA udtrykker indledningsvist tilfredshed med departementets deltagelse på mødet med kommunale repræsentanter under høringsperioden efter anmodning fra KANUKOKA. KANUKOKA er tilfreds med, at lovforslaget giver mulighed for at etablere råd, udvalg og lignende til hel eller delvis varetagelse af opgaverne vedrørende administrationen af tilskud til kunstnerisk virksomhed og formidling heraf til andre myndigheder og institutioner under Grønlands Selvstyre. Dette ønske blev også fremsat i 2014 under kulturseminaret, afholdt af Departementet for Uddannelse, Kultur, Forskning og Kirke, af kunstnere og borgere, der deltog på seminaret.

KANUKOKA påpeger, at der er tale om klarere bestemmelser, der angiver muligheder, men som ikke forpligter myndighederne. F.eks. indkøb af grønlandsk kunst, bestillingsværker og visningsvederlag. Lovforslaget vil ikke pålægge kommunerne ekstra opgaver, men hvis dette sker, skal kommunerne have kompensation for evt. ekstra udgifter.

KANUKOKA's høringssvar giver som udgangspunkt ikke anledning til ændringer i lovforslaget. Der er ikke afsat yderligere midler til lovforslaget, ligesom de forpligtelser, der gælder for Naalakkersuisut og kommunalbestyrelsen, er videreført fra den gældende forordning.

Sammenslutningen for lokalmuseerne NUKAKA

NUKAKA er tilfredse med, at det i bemærkningerne er nævnt, at loven ikke har til formål at virke ekskluderende i forhold til enkelte kunstområder.

NUKAKA påpeger at bopælskriteriet i § 2, stk. 2 og 3, er vanskeligt, idet nogle grønlandske kunstnere ikke bor i Grønland. Er en grønlandsk kunstner stadig en grønlandsk kunstner, når

vedkommende efterfølgende er fraflyttet landet? Er Emanuel Petersen eller Kârale Andreasen så ikke at betragte som ikke grønlandske kunstnere i henhold til loven?

NUKAKA påpeger, at Naalakkersuisut og kommunalbestyrelsen kan erhverve grønlandsk kunst jf. § 9, og spørger hvem der er ansvarlig for korrekt opbevaring? Hvem vurderer en samplings repræsentativitet? NUKAKA er bekymret for fagligheden i indsamlingsstrategien, i dokumentationen og med tilsyn af opbevaringsforhold. Ønsker man repræsentative samlinger, må man afsætte økonomi og passende magasinlokaler.

I forhold til § 12, stk. 1, hvor der står, at tilskud fortrinsvis ydes til professionel kunstnerisk virksomhed. Hvordan defineres *professionel*? Hvordan er amatørkunstneren stillet?

NUKAKA spørger ligeledes til, hvordan det sikres jf. § 13, at den kunstfaglige kompetence er til stede i sagsbehandlingen og støttetildelingen?

NUKAKA anbefaler, at Naalakkersuisut *skal* fastsætte regler jf. § 16, stk. 2 og 3, hvis Naalakkersuisut påtænker at uddelegere arbejdet med administrationen til andre. Desuden opfordrer NUKAKA ligeledes til, at Naalakkersuisut skal inddrage en museumsleder i dette arbejde.

Afslutningsvist anbefaler NUKAKA, at Naalakkersuisut jf. § 18, stk. 2, *skal* fastsætte regler om bekræftelse af og dokumentation for tilskudsanvendelse, regnskab og revision.

NUKAKA's høringssvar giver som udgangspunkt ikke anledning til ændringer i lovforslaget.

Med hensyn til bopælskriteriet skal der henvises til bemærkningerne til § 2, stk. 3, hvor der står, at definitionen af grønlandske kunstnere i lovforslaget er knyttet op af et bopælskriterium og ikke den etniske afstamning. Grønlandske kunstnere, der har valgt at bosætte sig andre steder end i Grønland, mister naturligvis ikke deres identitet som grønlandske kunstnere. Disse kunstnere vil dog ikke være berettiget til at få tilskud ud fra dette lovforslag.

I forhold til § 9 vil Naalakkersuisut få en bemyndigelsesbestemmelse i stk. 2, til at fastsætte regler om indkøb af grønlandsk kunst, herunder om fordeling, ejerskabsforhold og vedligeholdelse.

Med hensyn til definitionen af professionel, kan dette f.eks. være den, der lever af sine værker eller har flere værker bag sig. I forhold til begrebet "fortrinsvis" skal der henvises til bemærkningerne, hvor der står, at med formuleringen "fortrinsvis" er det muliggjort, at tilskud også kan ydes til andet end landsdækkende og professionel kunstnerisk virksomhed.

Det er Naalakkersuisut og kommunalbestyrelsen som ansættende myndighed, der skal sikre, at sagsbehandleren har en tilstrækkelig kunstfaglig kompetence. Hvis Naalakkersuisut vil etablere råd, udvalg eller lignende, vil der blive udarbejdet en bekendtgørelse, hvor formålet, opgaverne, sammensætningen mv. er nærmere beskrevet.

Forfatterforeningen – Kalaallit Atuakkiortut

Forfatterforeningen – Kalaallit Atuakkiortut påpeger, at forslaget svagheit er, at dem, der udøver kunstnerisk virksomhed og producerer kunst, ikke er tiltænkt forbedrede vilkår ift. deres kunstneriske virksomhed, men at forslaget primært fokuserer på, hvordan borgerne kan komme disse produktioner bedre i møde på det mere administrative plan.

Forfatterforeningen – Kalaallit Atuakkiortut påpeger, at Naalakkersuisut bør udstikke klarere retningslinjer for, hvordan man kan fremme produktion af grønlandssprogede bøger, samt at der bør etableres en forfatterskole.

Forfatterforeningen – Kalaallit Atuakkiortut gør opmærksom på, at udgivelserne af grønlandssprogede bøger kan spredes til andre lande, ved at oversætte værkerne, men at der vil være behov for en separat lov for bogudgivelser.

Derudover gør Forfatterforeningen – Kalaallit Atuakkiortut opmærksom på, at muligheder indenfor iPad's og internetplatforme er i rivende udvikling og benyttes i stigende grad af børn, unge og voksne rundt omkring. Det bør være muligt at bruge det grønlandske sprog i og på disse platforme.

Forfatterforeningen har sidste år tilsluttet sig samarbejdet med de nordiske lande, hvor formålet er, at "Greenlit" i fremtiden kan sprede de grønlandske bogudgivelser rundt omkring i verden. Departementet for kultur, bør være behjælpelig med opstarten og bevilge de nødvendige midler til opstartsfasen.

Afslutningsvist ønsker Forfatterforeningen – Kalaallit Atuakkiortut at vide, hvad konto 40.90.10 bruges til.

Forfatterforeningen – Kalaallit Atuakkiortut's høringssvar giver som udgangspunkt ikke anledning til ændringer i lovforslaget.

Lovforslaget er en rammelov, der sætter rammerne for kunstnerisk virksomhed og formidling heraf. Der er bl.a. jf. § 3, stk. 2, nr. 4, mulighed for at tilbyde relevante uddannelses-, videreuddannelses- og efteruddannelsesstilbud.

Med hensyn til hovedkonto 40.90.10 skal der henvises til Finansloven, hvor det specifikt er nævnt, hvad kontoen dækker over.

Taseralik

Taseralik er generelt enige i lovforslaget, især hvad angår forslaget § 16, muligheden for at etablere råd, udvalg eller lignende. Derudover håber Taseralik, at forslaget vil danne grobund for et solidt og professionelt kunstnerisk virke i Grønland. Afslutningsvist håber Taseralik, at der satses på at højne niveauet i de kreative fag i folkeskolen, og at man eventuelt implementerer kunst og kultur i højere grad i daginstitutionerne.

Taseralik` s hørings svar giver som udgangspunkt ikke anledning til ændringer i lovforslaget.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til stk. 1

I den gældende landstingsforordning om kultur- og fritidsvirksomhed er der kun nævnt nogle af kunstområderne, som Naalakkersuisut kan yde støtte til. Det drejer sig om litteratur, scenekunst, sang- og musikvirksomhed, film- og videovirksomhed samt enkelte kunstnere. Dette forslag fremhæver således også de andre kunstområder, der ikke tidligere har været nævnt, men som også er anerkendt som kunstområder. De forskellige kunstområder er oplistet i alfabetisk orden for at signalere, at kunstområderne er ligestillede.

Til stk. 2

De kunstområder, der er nævnt under stk. 1, er de kunstområder, der er almindeligt anerkendte som sådan. Det kan dog ikke udelukkes, at der kan forekomme kunstområder, som ikke kan henregnes til de enkelte i stk. 1 nævnte kunstområder. Da det ikke er lovens formål at virke ekskluderende i forhold til enkelte kunstområder, er der derfor indsat denne opsamlingsbestemmelse.

Til stk. 3

Bestemmelsen definerer, at det alene er de kunstneriske dimensioner af arkitektur, kunsthåndværk og design, der er omfattet af loven.

Traditionelt forstås arkitektur som kunsten og videnskaben til at varetage formgivning af bygninger, rum eller fysiske strukturer. Dette omfatter byggeri, byplaner, have- og landskabsanlæg m.v.

Da lovforslagets fokus alene er på den kunstneriske virksomhed og formidlingen heraf, er det i forslaget præciseret, at det alene er de kunstneriske dimensioner af arkitekturen, der er omfattet af loven. På samme måde er det kun de kunstneriske dimensioner af kunsthåndværk og design, der er omfattet af loven.

Der kan ikke opstilles en entydig og objektiv afgrænsning af, hvad der forstås ved ”de kunstneriske dimensioner”. Ved afgrænsningen vil der eksempelvis kunne indgå elementer som nyskabelse, kreativitet, originalitet og æstetik.

Til stk. 4

Bestemmelsen definerer, hvad der skal forstås ved ”billedkunst”.

Billedkunst er meget mere end blot den traditionelle forståelse af et maleri. Ordet billedkunst vil for mange være definitionen af et oliemaleri, anden slags maleri eller tegning. Billedkunst er også skabelsen af skulpturer i forskellige afskygninger. Men efterhånden som teknologien bliver mere og mere udviklet, er der en del kunstnere, der benytter teknologien til at producere

og udvikle deres kunst. Billedkunsten kan således være en række stemningsbilleder, som kan være afbildet med pencil, blyant eller et kamera. Det kan også være et billede, der er udviklet med hjælp af informationsteknologien (it).

Til stk. 5

Bestemmelsen definerer, hvad der skal forstås ved kunstområdet ”film”. Definitionen er i overensstemmelse med definitionen af film i den danske filmlov.

Film skal forstås meget bredt, og er en samlet betegnelse for optagelser af levende billeder, uanset om disse vises som klip på internettet, eller disse er lavet som spillefilm eller andet.

Tv-udsendelser er ikke medtaget i bestemmelsen, idet dette er reguleret ved anden lovgivning.

Til stk. 6

Bestemmelsen definerer, hvad der skal forstås ved begrebet ”litteratur”. Definitionen er affattet med afsæt i definitionen af den danske litteraturlovs virkeområde.

Til stk. 7

Bestemmelsen fastslår definitionen af ”musik” som kunstområde.

Hvad der opfattes som musik kan være forskellig fra person til person, ligesom dette er tilfældet med opfattelsen af begrebet kunst.

Musik kan således afgrænses til at være organiserede lydbegivenheder frembragt ved sang eller ved hjælp af instrumenter, der opfattes sanseligt.

Til stk. 8

Bestemmelsen fastslår definitionen af ”scenekunst”. I teaterloven er ”scenekunst” defineret som ”alle former for kunstnerisk optræden”. Der er ikke tilsigtet en reel ændring heraf, idet definitionen i forslaget indeholder en eksemplificering suppleret af ”anden kunstnerisk optræden for et publikum”. Det er dog præciseret, at den kunstneriske optræden skal være i forhold til et publikum.

Dette kan eksempelvis være de klassiske former som skuespil, opera og ballet, men kan også eksempelvis være tromme- og maskedans og andre kulturelt baserede optrædener. Baggrunden for denne brede definition af scenekunst er et ønske om at give mulighed for nye initiativer inden for scenekunsten, herunder børneteater, dukketeater og eksperimenterende teater, uanset om disse stammer fra professionelle eller amatører. Dette medfører, at ønsker fra såvel scenekunstnere og publikum som faglige ressourcer kan forme scenekunsten.

Til § 2

Til stk. 1

Bestemmelsen fastlår Naalakkersuisuts overordnede forpligtelse i forhold til kunstnerisk virksomhed.

Bestemmelsen indeholder forpligtelser indenfor to hovedområder. For det første forpligtelsen til at fremme kunstnerisk virksomhed i Grønland og grønlandsk kunst i udlandet. For det andet forpligtelsen til så vidt muligt at sikre befolkningens adgang til et bredt og alsidigt udbud af grønlandsk kunst og kunstnerisk virksomhed fra udlandet.

Fremme af kunstnerisk virksomhed tager sigte på udøverne af kunstnerisk virksomhed og rammerne for deres virksomhed.

Sikring af befolkningens adgang til grønlandsk kunst og kunstnerisk virksomhed fra udlandet tager sigte på formidling af kunstnerisk virksomhed og befolkningens muligheder for at få adgang til og mulighed for benyttelse heraf.

Forpligtelsen til også at fremme grønlandsk kunst i udlandet skal ses i lyset af, at det både for kunstnerne selv og for Grønland er vigtigt, at udlandet gennem grønlandsk kunst får indblik i såvel kunsten som det samfund, kunsten tager sit afsæt i.

Formuleringen ”så vidt muligt” er indsat i erkendelse af, at det ikke er muligt i praksis at sikre, at borgere, der bor på mindre bosteder, får de samme muligheder som borgere, der bor i de større byer. Men samtidig medfører formuleringen, at Naalakkersuisut skal bestræbe sig på at sikre, at der også på de små steder bliver tilbudt borgerne forskellige udbud af kunstnerisk virksomhed.

Naalakkersuisuts forpligtelse kan efterleves ved f.eks. at sikre fotoudstillinger, maleriudstillinger eller ved teaterforestillinger i de enkelte byer og bygder. Forpligtelsen vil blive udmøntet ved hjælp af de støtteordninger, som Naalakkersuisut råder over, hvor Naalakkersuisut kan sikre, at der sker en alsidig tildeling af støtteordningerne, jf. forslaget § 3.

Forpligtelsen til at sikre et bredt og alsidigt udbud gælder også kunstnerisk virksomhed fra udlandet. For at kunsten i Grønland til stadighed kan udvikle sig, er det vigtigt, at borgerne og kunstnerne bliver introduceret til kunst i alle afskygninger, også fra udlandet, således at der kan hentes inspiration til den kunstneriske virksomhed i Grønland.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår, hvad der forstås ved grønlandsk kunst. Bestemmelsen omfatter to kategorier. Dels værker udført af grønlandske kunstnere og dels kunstnerisk virksomhed udøvet af grønlandske kunstnere. Det er således både resultatet af en kunstnerisk proces, nemlig værket, og kunstnerisk virksomhed, der udmønter sig i selve udøvelsen, eksempelvis ved at fremføre en sang eller ved at udføre en dans.

Definitionen indeholder et krav om, at værket skal være udført af eller den kunstneriske virksomhed udøvet af en grønlandsk kunstner. ”Grønlandsk kunstner” er defineret i forslagets § 2, stk. 3.

Definitionen af grønlandsk kunst er ikke bundet af de traditionelle opfattelser af grønlandsk kunst som tupilak, fedtstensfigurer m.v. Definitionen omfatter også andre værker og kunstnerisk virksomhed som f.eks. abstrakte malerier, teaterforestillinger m.v. Mange kunstnere er kendt for at være multikunstnere, mens andre udelukkende specialiserer sig inden for et bestemt kunstområde. Definitionen anerkender derfor også en ligestilling af kunstnerne, uanset hvilket kunstområde de arbejder indenfor.

Til stk. 3

Bestemmelsen fastslår, hvad der forstås ved grønlandske kunstnere.

Bestemmelsen fastslår for det første, at kunstnere, der har fast bopæl i Grønland, betragtes som grønlandske kunstnere. Definitionen af grønlandske kunstnere er således knyttet til et bopælskriterium og ikke den etniske afstamning. Fast bopæl skal forstås som borgere med folkeregisteradresse i Grønland. Ved fast bopæl forstås det sted, hvor en person regelmæssigt sover og har sine ejendele. En borger kan således godt have flere boliger, men kan kun have én bopæl. Bopælen er den bolig, som borgeren er mest tilknyttet.

Til § 3

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår en forpligtelse for Naalakkersuisut til at efterleve sine forpligtelser i henhold til loven ved at yde økonomisk støtte til kunstnerisk virksomhed og formidling heraf. Det er således i loven forudsat, at der er en national kunststøtteordning. Bestemmelsen siger ikke noget om, hvor meget, der skal ydes, til hvilke formål, hvordan støtten ydes og betingelserne for at kunne få støtte. Dette er forhold, der i stedet reguleres i finansloven, jf. forslagets § 14, i lovens kapitel 3 og 4 og i regler udstedt i medfør af lovens § 8, stk. 3, § 9, stk. 2, § 10, stk. 3, § 11, § 16, stk. 2 og 3, § 18, stk. 2 og § 19, stk. 2.

Der er i forslagets §§ 8-11 fastsat regler om, hvordan der kan ydes støtte til kunstnerisk virksomhed og formidling heraf, hvorfor der i bestemmelsen henvises til disse bestemmelser.

”Kunstnerisk virksomhed” skal forstås i overensstemmelse med afgrænsningen heraf i forslagets § 1. Støtte til formidling af kunstnerisk virksomhed vil eksempelvis kunne være støtte til præsentation af værker på udstillinger. Der henvises herom til forslagets § 8, stk. 1, nr. 3, og bemærkningerne dertil.

Til stk. 2

Udover den i stk. 1 nævnte forpligtelse, gives Naalakkersuisut med denne bestemmelse mulighed for at medvirke til tilvejebringelse af egnede lokaler og andre fysiske rammer, at stille egnede lokaler og andre fysiske rammer til rådighed, at yde faglig konsulenttjeneste og tilbyde relevante uddannelses-, videreuddannelses- og efteruddannelsestilbud.

For så vidt angår egnede lokaler og andre fysiske rammer skal bestemmelsen ses i sammenhæng med forslagets § 5, stk. 1, der fastsætter, hvordan kommunalbestyrelserne skal efterleve deres forpligtelser i henhold til loven. Dette sker netop ved en forpligtelse til at medvirke til tilvejebringelse af egnede lokaler og andre fysiske rammer og ved at stille egnede lokaler og andre fysiske rammer til rådighed. Bestemmelsen skal også ses i sammenhæng med forslagets §§ 6-7, hvor der er fastsat regler om tilskud til fysiske rammer.

Ansvarsfordelingen mellem Naalakkersuisut og kommunalbestyrelserne bygger således på den ordning, der hidtil har været gældende i landstingsforordningen om kultur- og fritidsvirksomhed. Der henvises herom til beskrivelsen af de gældende regler i de almindelige bemærkninger. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslagets §§ 6-7.

Formuleringen ”medvirke til tilvejebringelse af” skal forstås som etablering og renovering og støtte hertil. Formuleringen ”stille egnede lokaler og andre fysiske rammer til rådighed” skal forstås som anvisning af lokaler og andre fysiske rammer, som allerede forefindes, og som der er råderet over.

Formuleringen ”andre fysiske rammer” skal forstås som alle de fysiske faciliteter, der ikke er dækket af ”lokaler”. Det kan eksempelvis være udearealer, møbler og inventar.

Muligheden for at yde faglig konsulenttjeneste og tilbyde relevante uddannelses- videreuddannelses- og efteruddannelsestilbud har ikke hidtil været nævnt eksplicit. Der er allerede etableret forskellige uddannelses- og kursustilbud, eksempelvis skuespilleruddannelsen og kunstscolekurset, og Grønlands Nationalteater er gennem teaterloven forpligtet til at vejlede amatørteatre og andre lokale teatre om drift og produktion af teater. Bestemmelsen åbner op for yderligere tilbud inden for de til enhver tid givne økonomiske rammer herfor.

Til § 4

Bestemmelsen skal ses som det lokale modstykke til den nationale forpligtelse, som Naalakkersuisut har i henhold til forslagets § 2. Den svarer i sin affattelse således også indholdsmæssigt til § 2, bortset fra, at ”i Grønland” er erstattet af ”i kommunen”, ”befolkningen” erstattet af ”borgere i kommunen”. Desuden er forpligtelsen til at fremme grønlandsk kunst i udlandet ikke nævnt som en forpligtelse. Dette er udtryk for, at dette alene ses som en national forpligtelse.

Der henvises om de enkelte dele i bestemmelsen i øvrigt til bemærkningerne til forslagets § 2.

Til § 5

Til stk. 1

Bestemmelsen fastsætter, at det er kommunalbestyrelsernes forpligtelse at medvirke til at tilvejebringe egnede lokaler og andre fysiske rammer og stille egnede lokaler og andre fysiske rammer til rådighed for kunstnerisk virksomhed og formidling heraf. Bestemmelsen bygger på den ordning, der er fastsat i landstingsforordningen om kultur- og fritidsvirksomhed. Der henvises herom til beskrivelsen af gældende regler i de almindelige bemærkninger. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslaget § 3, stk. 2, og §§ 6-7.

Det skal bemærkes, at kommunalbestyrelserne således ikke har en pligt til at anlægge nye bygninger eller renovere eksisterende bygninger, men alene at kunne stille egnede lokaler og andre fysiske rammer til rådighed. Det vil således være tilstrækkeligt, hvis kommunalbestyrelsen kan stille egnede lokaler til rådighed, også når disse lokaler oprindeligt var tiltænkt andre aktiviteter, så længe det vil være muligt at udøve kunstnerisk virksomhed og formidling heraf.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastsætter, at kommunalbestyrelserne kan efterleve sine forpligtelser i henhold til loven ved at yde økonomisk støtte og på anden vis stimulere til udøvelse og formidling af kunstnerisk virksomhed.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med forslaget § 3, stk. 1, som pålægger Naalakkersuisut en forpligtelse til at yde økonomisk støtte til kunstnerisk virksomhed og formidling heraf. Der henvises derfor også til bemærkningerne til denne bestemmelse.

Bestemmelsen bygger på tilskudsbestemmelserne i den gældende landstingsforordning om kultur- og fritidsvirksomhed.

Med formuleringen ”på anden vis stimulere” forstås der forskellige former for støtte, der ikke har økonomisk karakter, og som har motiverende karakter. Det kan eksempelvis være ved ansættelse af personer til varetagelse af nærmere afgrænsede opgaver i forhold til enten konkrete projekter eller i forhold til kommunens implementering af kommunale strategier for fremme af kunstnerisk virksomhed og formidling heraf.

Til § 6

Til stk. 1

Der er i forslaget givet mulighed for, at både Naalakkersuisut og kommunalbestyrelserne kan yde tilskud til anlæg, reovering og drift af bygninger, lokaler og andre fysiske rammer, der anvendes til kunstnerisk virksomhed eller formidling heraf.

Tilskudsmuligheden bygger på de hidtil gældende regler herom i landstingsforordningen om kultur- og fritidsvirksomhed. Der henvises herom til beskrivelsen af gældende regler i de almindelige bemærkninger.

Det er præciseret, at der kan ydes tilskud til såvel anlæg og renovering som til drift.

Med hensyn til formuleringen ”andre fysiske rammer” henvises til bemærkningerne herom til forslaget § 3.

Opregningen af bygninger, lokaler og andre fysiske rammer, der anvendes til kunstnerisk virksomhed eller formidling heraf, er ikke udtømmende.

Tilskudsmuligheden skal sikre, at både Naalakkersuisut og kommunalbestyrelserne selv kan initiere eller støtte aktiviteter, der anses for vigtige i forhold til nationale eller lokale behov.

Til stk. 2

Bestemmelsen bygger på § 35 i den gældende landstingsforordning om kultur- og fritidsvirksomhed. I forhold til denne er der nu også givet mulighed for at refundere tilskud, der er ydet til drift. Desuden er bestemmelsens anvendelsesområde udvidet fra ”lokaler” til ”bygninger, lokaler og andre fysiske rammer”. Endelig er der som noget nyt givet mulighed for at refundere tilskuddet fuldt ud.

Til § 7

Det er fundet hensigtsmæssigt at fastsætte en hjemmel til at fastsætte regler om tilskud til anlæg, renovering og drift af bygninger, lokaler og andre fysiske rammer, der anvendes til kunstnerisk virksomhed eller formidling heraf. Fastsættelse af sådanne regler forudsættes at ske i tæt dialog med kommunerne henset til den i loven fastsatte ansvars- og opgavefordeling mellem Naalakkersuisut og kommunalbestyrelserne.

Til § 8

Til stk. 1

Bestemmelsen fastsætter som noget nyt, hvad Naalakkersuisut og kommunalbestyrelserne kan yde tilskud til indenfor kunstnerisk virksomhed og formidling heraf. Der er i vid udstrækning tale om en kodificering af hidtidig praksis.

Nr. 1 vedrører udøvelse af kunstnerisk virksomhed, nr. 2 vedrører udvikling og produktion af kunstneriske værker og nr. 3 vedrører udstilling og formidling i øvrigt.

Der kan efter nr. 1 ydes tilskud til kunstnerisk virksomhed i bred forstand, idet muligheden for at kunne yde tilskud også omfatter de afledte omkostninger, der er forbundet med den kunstneriske virksomhed. Det kan som eksempel være rejseomkostninger i forbindelse med en teaterforevisning, eller tilfælde hvor en kunstner bliver inviteret til at udføre et kunstværk i en anden by og således har brug for tilskud til udgifter til indkvartering m.v.

Der er ligeledes efter nr. 2 mulighed for at få tilskud til udvikling og produktion af de kunstneriske værker. Tilskud til udvikling og produktion kan eksempelvis være i form af arbejdslegater og projekttilskud.

Endelig er der efter nr. 3 mulighed for at få tilskud til udstillinger og formidling i øvrigt af kunstnerisk virksomhed. Tilskud til udstillinger vil kunne dække udgifter, der traditionelt er forbundet med udstillinger, herunder reklame for udstillingen, udgifter til ophængning eller opstilling af værker, udstillingskataloger, ferniseringer m.v. ”Formidling i øvrigt” kan eksempelvis være foredrag vedr. kunstnerisk virksomhed til en forsamling. Der kan dog ikke ydes tilskud til egentlige promovinger af de kunstneriske værker, som fremmes i markedsføringsøjemed.

Til stk. 2

Bestemmelsen er en kodificering af praksis. Det kan således være nødvendigt at give tilsagn om tilskud, idet nogle fonde stiller som krav, at ansøgeren skal kunne dokumentere, at der er opnået tilsagn om tilskud fra anden side. Tilsagn om tilskud kan ligeledes være nødvendig for den enkelte kunstner, der kan have et projekt i gang over en længere tidshorizont. Tilskud i form af garanti for tilskud vil desuden kunne knyttes til vilkår, der vedrører det projekt, der er søgt om tilskud til.

Til stk. 3

Det er fundet hensigtsmæssigt at give Naalakkersuisut hjemmel til at fastsætte nærmere regler om tilskud og formidling heraf. Fastsættelsen af sådanne regler forudsættes at ske i tæt dialog med kunstnernes organisationer.

Til § 9

Til stk. 1

Bestemmelsen giver som noget nyt Naalakkersuisut og kommunalbestyrelserne en klar hjemmel til at kunne indkøbe grønlandsk kunst med henblik på etablering af repræsentative samlinger og til udsmykning af det offentlige rum.

”Etablering af repræsentative samlinger” skal forstås på den måde, at Naalakkersuisut eller kommunalbestyrelserne kan vælge at indkøbe grønlandsk kunst fra en eller flere bestemte kunstnere, der repræsenterer en bestemt kunstretning eller en bestemt periode i en kunstfaglig sammenhæng. Det kan også være grønlandsk kunst indenfor et bestemt kunstområde eller

indenfor et geografisk afgrænset område. At samlingerne skal være repræsentative betyder desuden, at samlingerne ikke nødvendigvis skal være komplette. Det skal ligeledes bemærkes, at der er en lignende bestemmelse i Inatsisartutlov om museumsvesen, hvor forpligtelsen dér skal ses i forhold til det kulturhistoriske perspektiv.

Indkøb af grønlandsk kunst kan således være med til at sikre grønlandsk kunst i Grønland for eftertiden, hvilket kan være et vigtigt bidrag til såvel adgangen til og forståelsen af den grønlandske kunsthistorie samt til forståelsen af samfundsudviklingen. Etableringen af repræsentative samlinger skal også ses i forhold til forpligtelsen til at sikre befolkningens adgang til et bredt og alsidigt udbud af grønlandsk kunst. Samtidig er det med til at give et bedre økonomisk fundament for de grønlandske kunstneres virke som sådan.

Naalakkersuisut og kommualbestyrelserne har også mulighed for at indkøbe grønlandsk kunst med det formål at udsmykke det offentlige rum. Denne praksis anvendes allerede af Naalakkersuisut og kommunalbestyrelserne. Der er således tale om en egentlig kodificering af praksis.

Med udtrykket ”det offentlige rum” forstås arealer, hvortil offentligheden har adgang. Det kan eksempelvis være offentlige institutioner, kulturhuse, forsamlingshuse, torve og pladser.

Ordningen har til formål at give borgerne mulighed for at stifte bekendtskab med kunsten også på andre steder, end der hvor man normalt møder kunsten. Ordningen vil også kunne virke inspirerende, igangsættende og stimulerende for kunstnerne selv.

Til stk. 2

Det er fundet hensigtsmæssigt at give Naalakkersuisut hjemmel til at fastsætte nærmere regler om indkøb af grønlandsk kunst, herunder om fordeling, ejerskabsforhold og vedligeholdelse.

Fastsættelsen af sådanne regler forudsættes at ske i tæt dialog med kommunerne og kunstneres organisationer.

Til § 10

Til stk. 1

Bestemmelsen er ny, og området har således ikke været reguleret før, men Naalakkersuisut og kommunalbestyrelserne har hidtil i et vist omfang foretaget sådanne bestillinger af udsmykning af det offentlige rum.

Bestemmelsen skal sikre, at Naalakkersuisut og kommunalbestyrelserne kan antage en eller flere bestemte kunstnere til at udføre et bestemt kunstværk til brug for udsmykningen af en bestemt lokalitet.

Det er præciseret, at det alene er grønlandsk kunst, der kan bestilles som bestillingsværk. Dette er begrundet i ønsket om at støtte grønlandske kunstnere og ønsket om at formidle værker udført af grønlandske kunstnere i det offentlige rum.

Til stk. 2

Bestemmelsen skal ses som et supplement til stk. 1.

Bestemmelsen kan eksempelvis finde anvendelse i de tilfælde, hvor Naalakkersuisut eller kommunalbestyrelserne kan have ideer om rammerne for udsmykningen af det offentlige rum, men ikke på forhånd har fastlagt, hvordan udsmykningen skal se ud.

Til stk. 3

Det er fundet hensigtsmæssigt at give Naalakkersuisut hjemmel til at fastsætte nærmere regler om bestillingsværker og andre initiativer med henblik på udsmykning af det offentlige rum, herunder om fordeling, ejerskabsforhold og vedligeholdelse.

Fastsættelsen af sådanne regler forudsættes at ske i tæt dialog med kommunerne og kunstneres organisationer.

Til § 11

Bestemmelsen er ny. Det er fundet hensigtsmæssigt at give Naalakkersuisut hjemmel til at fastsætte regler om visningsvederlag. Visningsvederlag ydes i dag alene på aftalebasis, og der er ikke fastsat retningslinjer eller vejledning herom.

En eventuel visningsvederlagsordning vil være begrundet i ønsket om at sikre kunstnerne en rimelig betaling for udlån af værker til offentlige myndigheder og institutioner og vil samtidig kunne være en hjælp for myndighederne og institutionerne ved vurderingen af, i hvilke tilfælde der skal ydes vederlag, og hvor meget vederlaget vil udgøre.

En udmøntning af bemyndigelsesbestemmelsen forudsættes at ske i tæt dialog med kommunerne og kunstnernes organisationer.

Til § 12

Til stk. 1

Bestemmelsen viderefører den tilsvarende bestemmelse herom i 30, stk. 2, i den gældende landstingsforordning om kultur- og fritidsvirksomhed.

Med formuleringen ”fortrinsvis” er det muliggjort, at tilskud også kan ydes til andet end landsdækkende og professionel kunstnerisk virksomhed.

Til stk. 2

Bestemmelsen viderefører den tilsvarende bestemmelse herom i 30, stk. 2, i den gældende landstingsforordning om kultur- og fritidsvirksomhed.

Med formuleringen ”fortrinsvis” er det muliggjort, at tilskud også kan ydes til andet end lokal kunstnerisk virksomhed.

Til § 13

Til stk. 1

Som noget nyt fastsætter bestemmelsen, at både Naalakkersuisut og kommunalbestyrelsernes tilskud til kunstnerisk virksomhed skal ske på grundlag af en vurdering af kunstnerisk kvalitet og talent. Der henvises om baggrunden herfor og formålet hermed til beskrivelsen af forslaget i de almindelige bemærkninger.

Til stk. 2

Bestemmelsen er ny. Der henvises om baggrunden herfor og formålet hermed til beskrivelsen af forslaget i de almindelige bemærkninger.

Formuleringen ”så vidt muligt” skal forstås sådan, at de nævnte forhold alene skal tilgodeses, såfremt dette kan ske med respekt for princippet om, at der skal lægges vægt på kunstnerisk kvalitet og talent. Derudover forholder det sig sådan, at uddelingen af tilskuddet er baseret på indkomne ansøgninger. Det er således ikke sikkert, at der i en ansøgningsrunde er ansøgninger inden for alle kunstområder, ansøgninger der går på tværs af flere kunstområde osv.

De nævnte forhold skal ses i sammenhæng med den overordnede forpligtelse til at sikre befolkningens adgang til et bredt og alsidigt udbud af grønlandsk kunst og kunstnerisk virksomhed fra udlandet.

Kunstnerisk virksomhed, der involverer børn og unge, eller som er målrettet børn og unge er medtaget som et prioriteret område, da det anses for vigtigt for børn og unges udvikling, at de bliver introduceret til og delagtiggjort i kunstnerisk virksomhed.

Til § 14

Bestemmelsen kodificerer hidtidig praksis.

Kommunernes udgifter afholdes på baggrund af kommunalbestyrelsernes vedtagelse af de kommunale budgetter.

Til § 15

Bestemmelsen er ny.

Det er fundet hensigtsmæssigt at give Naalakkersuisut en klar hjemmel til at overlade tilskudsadministrationen helt eller delvist til andre myndigheder og institutioner under Grønlands Selvstyre.

I det omfang, der er tale om en underliggende myndighed eller institution, vil dette kunne ske ved myndighedens beslutning herom. Det departement, der har ressortansvaret for kunstrådet, vil således eksempelvis kunne pålægge en af de underliggende institutioner at varetage opgaven.

I det omfang, der ikke er tale om en underliggende myndighed eller institution, vil det forudsætte en aftale herom med det ressortansvarlige departement at overlade tilskudsadministrationen til den pågældende myndighed eller institution.

Til § 16

Til stk. 1

Bestemmelsen er ny.

Der henvises om baggrunden for bestemmelsen og formålet hermed til beskrivelsen af forslaget i de almindelige bemærkninger.

Formuleringen ”råd, udvalg og lignende” skal forstås i lyset af, at det pågældende organ kan have forskellige opgaver. Der kan således være tale om varetagelse af bevillingsfunktioner, rådgivningsfunktioner eller begge dele. Organets navn vil ikke være afgørende for opgavevaretagelsen, men vil kunne signalere organets hovedformål.

Til stk. 2

Det er fundet hensigtsmæssigt at give Naalakkersuisut hjemmel til at fastsætte nærmere regler om formål, opgaver, sammensætning og virke, herunder sekretariatsbetjening for råd, udvalg og lignende, der helt eller delvist varetager opgaverne vedrørende Naalakkersuisuts tilskud til kunstnerisk virksomhed og formidling heraf.

En udmøntning af bemyndigelsesbestemmelsen forudsættes at ske i tæt dialog med kommunerne og kunstnernes organisationer.

Til stk. 3

Det er fundet hensigtsmæssigt at give Naalakkersuisut hjemmel til at fastsætte nærmere regler om, at råd, udvalg og lignende, der helt eller delvist varetager opgaverne vedrørende Naalakkersuisuts tilskud til kunstnerisk virksomhed og formidling heraf tillige varetager andre opga-

ver, der har tilknytning til opgavevaretagelsen, herunder rådgivning i spørgsmål vedrørende kunstnerisk virksomhed.

Som eksempel kan nævnes tilfælde, hvor Naalakkersuisut ønsker at have særlig rådgivning i forhold til de enkelte kunstområder eller helt generelt om kunstnerisk virksomhed og formidling heraf.

Til § 17

Bestemmelsen er ny og skal ses i sammenhæng med § 16.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at ansøgernes retsstilling i forbindelse med udlægning af tilskudsadministrationen til råd, udvalg og lignende ikke forringes.

Ved en eventuel udlægning af administrationen til andre myndigheder og institutioner under Grønlands Selvstyre, vil disse allerede være omfattet af de nævnte regler.

Til § 18

Til stk. 1

Bestemmelsen er ny.

Der er med bestemmelsens affattelse i udgangspunktet hverken krav om regnskabsudarbejdelse eller revision, men Naalakkersuisut vil kunne fastsætte regler herom i medfør af forslaget § 18, stk. 2.

Naalakkersuisut vil kunne fastsætte, hvordan bekræftelse skal ske.

Til stk. 2

Det er fundet hensigtsmæssigt at give Naalakkersuisut hjemmel til at fastsætte nærmere regler om bekræftelse af og dokumentation for tilskudsanvendelse, herunder krav om aflæggelse af regnskab og revision.

Der vil med hjemmel i bestemmelsen eksempelvis kunne fastsættes nærmere regler om, hvornår der alene er brug for en bekræftelse, hvornår der skal aflægges regnskab, herunder hvornår regnskab skal være revideret af en revisor. Der vil også kunne fastsættes proceduremæssige forskrifter, herunder frister for fremsendelse af erklæring og regnskab.

Til § 19

Til stk. 1

Bestemmelsen er ny.

Der opregnes i bestemmelsen de tilfælde, hvor tilsagn om tilskud kan bortfalde, og bevilgede tilskud kan kræves tilbagebetalt. Det bemærkes i denne forbindelse, at den omstændighed, at et projekt, hvortil der er ydet tilskud, giver overskud, ikke vil kunne medføre krav om tilbagebetaling af tilskud. Dette skal ses i lyset af, at kunstnerne netop også skal kunne leve af deres kunstneriske virksomhed.

Til stk. 2

Det er fundet hensigtsmæssigt at give Naalakkersuisut hjemmel til at fastsætte nærmere regler om bortfald og tilbagebetaling af tilskud.

Der vil med hjemmel i bestemmelsen eksempelvis kunne fastsættes regler om dokumentationskrav, proceduremæssige forskrifter mv.

Til § 20

Til stk. 1

Bestemmelsen viderefører de hidtil gældende regler om klageadgang over kommunalbestyrelsens afgørelser i landstingsforordningen om kultur- og fritidsvirksomhed. Bestemmelsen fastslår, at de af Naalakkersuisut og kommunalbestyrelserne truffne afgørelser er endelige. Afgørelserne vil dog kunne indbringes for domstolene.

Det er fundet hensigtsmæssig at præcisere, at afgørelser truffet af Naalakkersuisut heller ikke vil kunne påklages til anden administrativ myndighed.

Til stk. 2

Som noget nyt er det i forslaget § 20, stk. 2, 1. pkt. fastsat, at afgørelser, der måtte blive truffet af de i forslaget § 16 nævnte råd, udvalg, og lignende ikke vil kunne påklages til anden administrativ myndighed. Dette er begrundet i, at afgørelserne i så fald træffes af de nævnte udvalg, råd og lignende på baggrund af deres særlige faglige kompetence og på baggrund af en samlet vurdering og prioritering af de indkomne ansøgninger.

For så vidt angår de retlige rammer for afgørelserne, vil klager herom i henhold til forslaget § 20, stk. 2, sidste pkt. kunne indbringes for Naalakkersuisut senest 4 uger efter afgørelsens dato. De retlige rammer omfatter bl.a. regelgrundlaget for støttetildelingen og proceduremæssige forskrifter for behandlingen af ansøgningerne.

Til § 21

Til stk. 1

Som i Landstingsforordningen om kultur- og fritidsvirksomhed er der indsat en hjemmel til, at Naalakkersuisut kan lave forsøgsordninger.

Det er præciseret, at forsøgsordninger skal være midlertidige ordninger. Det betyder, at ordningerne ikke vil kunne fungere i en længere årrække.

Til stk. 2

Som i Landstingsforordningen om kultur- og fritidsvirksomhed er der indsat en hjemmel til, at Naalakkersuisut kan yde tilskud til forsøgsvirksomhed.

Tilskud til forsøgsvirksomhed vil eksempelvis kunne komme på tale i tilfælde, hvor forsøget ikke vil kunne realiseres inden for givne økonomiske rammer.

Til § 22

Til stk. 1

Bestemmelsen er, for så vidt angår muligheden for at afkræve kommunalbestyrelserne oplysninger, videreført fra den gældende landstingsforordning om kultur- og fritidsvirksomhed. Det er fundet hensigtsmæssigt at præcisere, at Naalakkersuisut fører overordnet tilsyn med kommunernes forvaltning af loven, da dette er den bagvedliggende forudsætning for at kunne afkræve kommunerne oplysninger.

Tilsynet betyder, at Naalakkersuisut vil kunne rette henstillinger til kommunalbestyrelserne, såfremt kommunernes forvaltning af loven findes stridende mod lovens bestemmelser. Hvis kommunalbestyrelserne ikke efterkommer henstillingen, vil Naalakkersuisut kunne indbringe spørgsmålet for Tilsynsrådet for kommunerne.

Til stk. 2

Kompetencen til at afkræve kommunalbestyrelserne oplysninger, der må anses for nødvendige for at varetage Naalakkersuisuts opgave efter loven, omfatter både Naalakkersuisuts tilsynsopgave og de opgaver, der i øvrigt påhviler Naalakkersuisut i henhold til lovens bestemmelser.

For så vidt angår de tilfælde, hvor tilskudsadministrationen måtte blive udlagt i medfør af forslagets § 16, vil Naalakkersuisut fortsat have det overordnede ansvar for tilskudsadministrationen og vil som følge heraf også kunne afkræve den pågældende myndighed, institution, råd, udvalg eller lignende oplysninger, der må anses for nødvendige for at kunne varetage sine opgaver efter loven.

Til § 23

Bestemmelsen angiver forslagets ikrafttrædelsestidspunkt, som er fastsat umiddelbart efter lovens forventede tidspunkt for vedtagelse.

For så vidt angår den regulering, der er foretaget i anden lovgivning, påregnes landstingsforordningen om kultur- og fritidsvirksomhed ophævet i forbindelse med vedtagelse af en ny rammeloV for kulturområdet. Bestemmelser i forordningen, der vedrører kunstmrådet vil indtil ophævelsen skulle fortolkes i overensstemmelse med den regulering, der er foretaget i denne lov. Eventuelle regelkonflikter vil blive fortolket i overensstemmelse med de gængse fortolkningsprincipper, herunder lex specialis og lex superior principperne.

For så vidt angår scenekunstmrådet er der særkilt regulering heraf ved teaterloven og tilsvarende for så vidt angår kunstkolen. Det er ikke fundet hensigtsmæssigt at ophæve disse regler, inden der i bekendtgørelsesform måtte være fastsat særskilte regler, der erstatter de hidtil gældende regler. De nævnte love vil i givet fald skulle ophæves ved særkilt lovgivning herom.